

У. Бр. 72392

WWW.UNILIB.RS

У
Н
И
В
Е
Р
З
И
Т
Е
Т
С
К
А
Б
И
Б
Л
И
О
Т
Е
К
А

БРАНИЧ

ОРГАН АДВОКАТСКЕ КОМОРЕ У БЕОГРАДУ

Уредник Бранича је претседник Адвокатске Коморе у Београду
Др. Драгутин Јанковић

Власник и издавач Бранича је Адвокатска Комора у Београду
коју представља претседник Др. Драгутин Јанковић

Бранич уређује Редакциони одбор
Главни уредник Бранича је Др. Видан О. Благојевић

САДРЖАЈ

ДВАДЕСЕТ ДРУГЕ ГОДИНЕ

БР. 1.—12.

ОД ЈАНУАРА ДО ДЕЦЕМБРА 1934. ГОД.

БЕОГРАД
1 9 3 5

Сарадници Бранича у овој години

Албала Др. Јаша	157	Јелић Радован М.	486
Амар Леон А.	10	Јовановић Предраг	498
Аћимовић Др. Миодраг	680	Јовановић Стојан	69, 135
Банић Душан	109	Кнежевић Драг. Т2, 200, 391, 391,	699.
Белић Др. Матија	482	Костић Лаза М.	379
Благојевић Др. Борислав Т. 159,	501	Кулаш Др. Јурај	412, 630
Благојевић Др. Видан О.	1, 32,	Лазаревић Др. Адам П.	84, 740
33, 60, 110, 112, 114, 173, 226,	233,	Ласић Пешар	726
294, 295, 296, 358, 359, 360, 373,		Маринковић Ђурђе Г. 140, 210,	639.
450, 451, 452, 454, 455, 460, 509,		Марковић Др. Лазар	103
510, 511, 582, 656, 657, 662, 677,		Марковић Таса 116, 117, 118, 365,	463.
745, 746, 747, 748, 761, 765.		Машијевић Др. Иво	193, 278
Благојевић Обрад Б.	605	Мишић Душан П.	95, 455
В. Б.	62, 115, 116, 117, 118, 181,	М. Г.	288
182, 183, 240, 288, 362, 363, 364, 462,		Павловић Павле И.	439
514, 585, 587, 589, 590, 668, 669, 760,		Пешковић Иван Д.	15, 18, 19, 20,
765, 767, 768.		21, 23, 167, 169, 289, 290, 292,	444.
Васиљевић Тихомир	4	Плакаловић Будимир	76, 276, 326, 625.
Вуковић Др. Михаило	90	Пржић Др. Илија А.	170
Вукчевић Др. Радоје	150, 352	Прошић Божидар	648
Гавриловић Др. Стојан	734	Радовић Јакша	154
Гајић Ник. М.	99	Рибар Др. Иван А.	65
Герасимовић Драг.	443, 742	С. Г.	225
Горишић Др. Фрања	311	Сладовић Др. Еуген	383
Данић Др. Данило Ј.	151	Смиљанић Јован Д. 15, 23, 24, 26, 27,	
Дрљевић Илија	743	166, 291, 293, 445, 446.	
Ђелошевић Браτισлав	506	Солдашовић Драгић Н. 375, 476,	687
Ђорђевић Драгослав П.	606, 691	Шевановић Мих.	447
Живадиновић Милан Ж.	570, 738	Стојановић Миодраг Т. 341, 642,	716.
Ивановић Тих. М. 165, 166, 223,	353	Субошић Др. Душан	473
Ивковић Драгомир	710	Субошић Ђура	426
Ивковић Љубиша	320	Тасић Др. Ђорђе	247
Јанковић Др. Драг.	525, 531, 597	Терић Гојко	430
Јанковић Душан Ж.	481	Томашевић Душан М.	403
Јанковић Момчило	350	Франшловић Боровоје Ј.	489
Јевшић Селимир Ј.	729	Чулиновић Др. Фердо	317
Јелић Др. Илија М.	256, 449		

1	Б р а н я ч у д в а л е с е т д р у г о ј т о л и н и н а з л а ж е њ а о д Д р . В и д а н а О . Б л а г о ј е в и њ а	65
373	Н а ш а с т а л е ш к а с е с т о д Д р . И з а н а А . Р и б а р а	65
525	А н т о н Р а н д а о д Д р . В и д а н а О . Б л а г о ј е в и њ а	373
527	В и т е ш к и К р а њ А л е к с и н д а р I У њ е л и н и т е њ о д Д р . Д р а г . Ј а н к о в и њ а	527
529	И з а в а с а њ е ш т а п о в о д о м с м р т и Ц е р о в о л В е л и ч а н с т в а К р а њ а А л е к с а н д р а I	529
531	Ц е р о в о В е л и ч а н с т в о К р а њ П е т а р II о д Д р . Д р а г . Ј а н к о в и њ а	531
597	Р е м о н П о с н к а р е о д Д р . Д р а г . Ј а н к о в и њ а	597
605	Л у ј Б а р њ о о д О . В . В и а г о ј е в и њ а	605
677	Д р . В а т з а р Б о л и ш и њ о д Д р . В и д а н а О . Б л а г о ј е в и њ а	677

Г Р А Њ А Н С К О П Р А В О И П О С Т У П А К

76	1) Т е ш к о њ е о к о п р е в а з а с а с т а р о т н а н о в и п а р њ и ч и н и п о с т у п а к о д В у д м и р а П л а к а л о в и њ а	76
84	2) П о р а њ а њ а п о н о в о м г р а њ а н с к о м п а р њ и ч о м п о с т у п к у о д Д р . А д а м а П . Л а з а р е в и њ а	84
95	3) П о с т у п а к п о г у љ б а з а б о р с м е т а њ а п о с е л а (п р ж а в и њ е) о д Д у ш а н а П . М и ш и њ а	95
99	4) О к а п и њ и п р и л и к о м ј а в њ и х п р о д а ј а о д Н и к . М . Г а ј и њ а	99
135	5) В а ж и л и н а с а н а с 29. У р е д б е о у б р а з њ у р а д а о д С т о ј а н а Ј о - в а н о в и њ а	135
140	6) П р в о р о ч и т њ е п о н о в о м п а р њ и ч о м п о с т у п к у (§§334—337.) о д Б у р њ а Г . М а р и н к о в и њ а	140
154	7) З а б р а н е и н о в и г р а њ , п а р њ и ч а н и п о с т у п а к о д Ј а к ш е Р а д о в и њ а	154
159	8) К а к о њ е м о п о н о в о м п а р њ и ч о м п о с т у п к у р е а л и с а т и з а к у п о в а њ - њ е м о з а к о н о к о п р а в о з а м о т о д Д р . Ј а њ е А д а м е	159
193	9) А в о к а т с к о з а с т у п а њ е у г р а њ а н с к и м п а р њ и ч а м а о д Д р . И в а М а - т и њ е в и њ а	193
278	10) В р с т е п р е с у д а у г р а њ а н с к о м п р о п о с н о м п р а в у о д В у д м и р а П л а к а л о в и њ а	278
267	11) М е њ у п р а м о т з а у т в р њ е њ е о д Д р . Ф р а њ е Г о р ш и њ а	267
311	12) П р а з н и ч и и с у д с к и о т м о р о д М и о д р а г а Т . С т о ј а н о в и њ а	311
341	13) Р е к у р с о д Л о ј к а Т е р и њ а	341
430	14) З а м ј е н и ч и а в о к а т а н а р а с п р а в а м а о д Д р . М а т и ј е Б е л и њ а	430
482	15) П р и м е н а г р а њ а н с к о г п а р њ и ч о г п о с т у п к а у а д м и н и с т р а т и в н о м с п о р у о д Б о р и в о ј а Ј . Ф р а н т о в и њ а	482
489	16) М а н а т н и п о с т у п а к и п о с т у п а к у м е њ а ч и н и м и ц е к о в и н и м с п о р о - в и м а о д М и л . Ж . Ж и в а д и н о в и њ а	489
570	17) П о в л а ж е њ е г у љ б е и о п р и п а њ е о д г у љ б е н о г з а х т е в а о д В у д - м и р а П л а к а л о в и њ а	570
625	18) О н а д л ж н о с т и п о г л а в н о м м е ш а њ у (§§ 6, 91 и 93 г р . н . п .) о д Б у р њ а Г . М а р и н к о в и њ а	625
639	19) Г у љ б а з б о р н и ш т а в о с т и и г у љ б а з а о б н о в њ е њ е о д М и о д р а г а Т . С т о ј а н о в и њ а	639
642, 710	20) С у д с к о п о р а њ а њ е о д Д р а м и р а Н и к о в и њ а	642, 710

КРИВИЧНО ПРАВО И ПОСТУПАК

Страна

1) За измену §§ 333. и 334. С. к. з. од Стојана Јовановића	69
2) Заштита закона од Др. Радоја Вукчевића	150
3) Смысao §-а 311. II. Кривичног законика од Др. Илије М. Јелића	256
4) Аберација у кривичном праву (Aberratio ictus) од Др. Ферда Чулиновића	317
5) Принцип каузалитета у кривичном праву од Др. Јураја Кулаша	413
6) Нови потези немачког кривичног законодавства од Др. Душана Суботића	473
7) Суђење у осуству окривљеног од Радована М. Јелића	486
8) О слободи воље у кривичном праву од Др. Јураја Кулаша	630
9) Заједничко притежање у кривично правном смислу од Др. Миодрага Анимовића	680
10) Новчани заводи и § 319. к. з. од Селимира Ј. Јевтића	729

ДРЖАВНО И УСТАВНО ПРАВО

1) Једно гледиште на државне политичке облике од Др. Данила Ј. Данића	125
---	-----

АДМИНИСТРАТИВНО ПРАВО

1) „Одобравање“ управних аката финансиским законима од Лаве М. Костића	379
2) Судска надлежност и § 151. од. 1. став 2. зак. о шумама од Душана Ж. Јанковића	481
3) О примени чл. 17. закона о личним именима од Предрага Јовановића	498

ОПШТА ТЕОРИЈА О ПРАВУ

1) Аналогија од Др. Ђорђа Тасића	247
----------------------------------	-----

ТРГОВАЧКО, МЕНИЧНО, ЧЕКОВНО И СТЕЧАЈНО ПРАВО

1) Менични и чековни трасант од Драг. Кнежевића	72
2) Неоправдано обогаћење и тужбе из основног посла код меница и чека од Драг. Кнежевића	200
3) И по новом меничном закону удата жена може се по меници обавезати само по одобрењу свога мужа од Драгића М. Солдатовића	385
4) Неколико напомена о закону о побијању правних дела изван стечаја и о његовој примени од Драг. Кнежевића	391
5) Исплатни ред потраживања окружних уреда за осигурање радника за случај стечаја од Душана М. Томашевића	403
6) Менична обавеза жене, која је прекршила брачну везу и напустила мужа, а није разведена, пуноважна је и без одобрења мужљевог од Драгића М. Солдатовића	687
7) Посредовање код меница од Драг. Кнежевића	699

ЗЕМЉОКЊИЖНО ПРАВО

1) Упис трговачке фирме у земљишну књигу од Др. Михаила Вуковића	90
2) Доказна снага земљишних књига од Ђуре Суботића	426

ЦРКВЕНО ПРАВО И ПОСТУПАК

1) Брачни правилник Српске православне цркве од Драгослава П. Ђорђевића	606
---	-----

- 2) Поступак за судове у Срп. прав. цркви од Драгослава П. Ђорђевића 691

РАДНИЧКО ЗАКОНОДАВСТВО

- 1) Клаузула конкуренције код уговора о раду од Борислава Т. Благојевића 159
 2) Однос колективних и појединачних уговора о раду од Др. Борислава Т. Благојевића 501

ФИНАНСИСКЕ НАУКЕ

- 1) Холдинг-друштво у порезном праву од Др. Еугена Сладовића 383

ПРАВНА ПОЛИТИКА

- 1) О језику у судским одлукама од Тихомира Васиљевића 4
 2) О језику у југословенском законнику о судском поступку у грађанским парницама од Леона А. Амара 10
 3) Један Касациони суд за целу земљу од Драгића М. Солдатовића 476
 4) Потреба оштрих мера противу надриписарства од Петра Ласића 726

СЛУЖБЕНИ ДЕО БЕОГРАДСКЕ АДВОКАТСКЕ КОМОРЕ

- 1) Записници седница Одбора Адвокатске коморе 35, 36, 175, 176, 177, 178, 180, 235, 236, 237, 299, 300, 456, 457, 459, 528, 551, 659, 660, 749, 750, 751
 2) Позиви за Шесту редовну скупштину Адвокатске коморе у Београду 533, 596
 3) Извештај Одбора Коморе у Београду за Шесту редовну скупштину Адвокатске коморе са благајничким извештајем и извештајем Дисциплинског већа 534, 545, 550
 4) Записник са Шесте редовне годишње скупштине Адвокатске коморе у Београду одржане 2. децембра 1934. год. 754
 5) Извештај са скупштине Удружења адвокатских приправника на територији Београдског апелационог суда одржане 23. децембра 1934. год. 758

МЕЂУНАРОДНО-ПРАВНА ХРОНИКА

- 1) Балкански пакт од Др. Видана О. Благојевића 110
 2) Будимпештански конгрес Удружења за међународно право од Др. Стојана Гавриловића 734

ЈАВНО-ПРАВНА ХРОНИКА

- 1) Јачање управне власти у Чехословачкој од Др. Илије А. Пржића 170

ФИНАНСИСКО-ПРАВНА ХРОНИКА

- 1) Буџет и финансиски закон за 1934/35. годину од Др. Видана О. Благојевића 226

АДМИНИСТРАТИВНА ПРАКСА

- 1) Решење Опште седнице Државног савета 29
 2) Један пример рђаве примене закона — из праксе Државног савета од Др. Лазара Марковића 109
 3) Један пример рђаве примене закона од Божидара Протића 648

У
Н
И
В
Е
Р
З
И
Т
Е
Т
С
К
А
Б
И
Б
Л
И
О
Т
Е
К
А

СУДСКА ПРАКСА

Страна

А) Из иностраног правосуђа.

1) Спор „Радојевић против Радојевић“ пред енглеским судовима од С. Г.	225
2) Две врсте грађана. — Један случај из примене Конвенције са Мађарском од Момчила Јанковића	350

Б) Из грађанског правосуђа.

1) Признање сиромашког права по § 8. Закона о судским таксама не односи се и на ослобођење плаћања такса и за административне спорове пред Државним Саветом од Јована Д. Смиљанића	15
2) Сиромашко право издато парничару за једну одређену вредност спорног предмета не може се употребити за ослобођење од плаћања таксе по спору чија је вредност мања, и ако се спор води између истих лица. — За одобрење сиромашког права надлежан је само суд у чијем подручју парничар има стално пребивалиште од Ивана Д. Петковића	15
3) По завршеној парници странка ослобођења плаћања такса на основу сиромашног права биће дужна да плати таксе тек пошто јој се претходно одузме признато сиромашко право, а на основу § 172. гр. п. п. од Ивана Д. Петковића	17
4) За одобрење сиромашког права потребно је поред величине спорне таксе узети у обзир да ли парничар ову таксу може платити без штете по нужно издржавање своје и своје породице од Ивана Д. Петковића	18
5) И ако је тужилачка страна која је била на основу сиромашког права ослобођена плаћања такса у спору, спор изгубила, такса се не може сматрати пропалом од Ивана Д. Петковића	19
6) То што је сиромашна странка по исправи платила велику таксу за правни посао за исправе није разлог за одузимање сиромашног права од Ивана Д. Петковића	20
7) За вођење парнице због обнове спора одобрење сиромашког права не зависи од претходне дозволе за обнову спора од Ивана Д. Петковића	21
8) То што тужитељева супруга има имовине није разлог за одузимање одобреног сиромашког права. — Исто тако приход из односа који је предмет спора не може се узети за оцену права на ослобођење од плаћања такса, кад тај приход није изван од Ивана Д. Петковића	21
9) Уверење Централног пријавног одељења Управе града Београда, да је извесно лице пријављено са станом у једној улици, потпуни је доказ да то лице ту станује, све док се противно садржини уверења не утврди од Јована Д. Смиљанића	23
10) Кад признање оптуженога, да је тужиоцу дуговао извесну суму новца, садржи и признање да је тај дуг ликвидран пребијањем његовог потраживања од трећег лица коме је тужилац такође дуговао исту суму новца, онда такво признање туженог није довољно и не може се ценити по § 165. грађ. суд. пост. од Јована Д. Смиљанића	24
11) По § 20. Закона о адвокатима за разматрање решења донетих по неком зак. пропису, надлежан је апелациони суд и онда кад је суд нашао да нема места одмеравању награде и тужиоца упутио на парницу од Тих. Ивановића	165
12) Надлежност суда у споровима Дирекције државних железница који потичу из уговора о превозу робе железницама од Љубише Ивковића	220
13) Кад је тужба за уништај неуредне продаје подигнута само противу надметача, онда се суд не може упуштати у оцену фор-	

- малних недостатака продаје, чији је проузроковач сам извршилац продаје од Тих. М. Ивановића 223
- 14) Реферати изасланика Министра финансија као доказ при тражењу обезбеђења од В. Б. 288
- 15) Одобрена забрана и оправдана поравнањем пре отвореног поступка посредовања, има се извршити над дужниковом имовином од М. Г. 288
- 16) Недовољно таксирана тужба — жалба — на јавну продају, не може се оставити у архиву по чл. 15. Зак. о таксама, већ се тужилац има позвати опоменом да допуни потребну таксу од Ивана Д. Петковића 289
- 17) И бланко меница на којој је само акцепт трасата може се амортизовати од Ивана Д. Петковића 289
- 18) Пропис § 134. Зак. о извршењу и обезбеђењу, који је ступио на снагу по § 4. Зак. о зашт. земљорадника односи се и на извршење противу не земљорадника од Ивана Д. Петковића 290
- 19) Кад по меницама плативим по виђењу или на одређено време по виђењу није назначена и каматна стопа, онда вјесину каматне стопе одређује сам закон на 6%, и у оба случаја према од. Ш. § 5. Меничког зак. камата тече од дана издања менице, ако није друкчије уговорено од Јована Д. Смиљанића 291
- 20) Народна банка може извршити и обезбеђивати своја потраживања према дужницима, и ако се налазе у поступку за посредовање од Ивана Д. Петковића 292
- 21) Заинтересована лица могу у тужби истаћи своја права само противу прве јавне продаје, а не и противу друге јавне продаје извршене на штету и трошак купца са прве продаје од Јована Д. Смиљанића 293
- 22) Смисао §§ 49. и 330. гр. п. п. од Др. Радоја Вукчевића 352
- 23) Одлука прве пуне седнице Касационог суда оо 4. и 5. јуна 1934. год. од Тих. М. Ивановића 353
- 24) Уговор за случај смрти закључен између човека и жене који су се тек по закључењу истога венчали, има правне важности и ако је закључен пре ступања на снагу допуна у § 448. а. грађ. зак. од 24. маја 1911. год. и није обновљен по ступању на снагу овог прописа, ма да је имао бити обновљен, пошто је жена умрла много доцније 1916. год. од Павла И. Павловића 439
- 25) За одређивање судске надлежности у вјесину тужбеног тражења кад оно гласи на страну валуту, улази и прим, који одређује Народна Банка од Јована Д. Смиљанића 444
- 26) О сукобо тапије и интабулације односно права својине и права залогe од Адама П. Лазаревића 740
- 27) Неколико речи о надлежности суда по споровима о побијању правних дела изван стечаја од Илије Дрљевића 743

В) Из кривичног правосуђа.

- 1) Постоји дело кривоклетства из § 144. крив. зак. кад се докаже, да је заклетва лажна и да је учинилац био свестан да неку чињеницу под заклетвом пред судом лажно исказује, односно, кад је свестан да својим исказом као сведок тврди нешто што није истинито, без обзира на то да ли је баш та чињеница била одлучујућа или не при пресуђењу од Јована Д. Смиљанића 26
- 2) Фалсификат тестаментa може се појавити у два облика: код прављења лажне исправе о последњој вољи и код преиначења истините исправе о последњој вољи и обе такве радње потпадају под пропис § 215. од. I. т. 3. крив. зак. од Јована Д. Смиљанића 27
- 3) Један случај из судске праксе о томе ко је надлежан да расма-

тра по призиву пресуде донете од стране судије појединца по штампарским кривицама од Душана Банића	109
4) Дисциплинске кривице адвоката извијају се по службеној дужности те се, одустанком од тужбе заступника Адвокатске коморе и приватног тужиоца започета истрага не може обуставити од Тих. Ивановића	166
5) Неоправдање изјављене ревизије у законом року од стране браниоца није разлог сметњи у см. тач. 1. § 426. крив. суд. пост. већ само пропуштање рока за оправдање ревизије од Јована Д. Смиљанића	166
6) Кад оптуженик има више бранилаца онда рок за оправдање изјављеног правног лека тече од дана прве предаје писмене пресуде једном од бранилаца. — Осталим браниоцима није ни потребно достављати писмену пресуду од Ивана Д. Петковића	167
7) Бранилац не може засебно од рока који веже оптуженика за изјаву о правном леку сам изјављивати и оправдати правни лек. — Бранилац је дужан присуствовати саопштењу пресуде у јавном заседању, јер нема право на накнадно саопштење од Ивана Д. Петковића	169
8) Може ли се пресуда код средњег суда донети у осутву окривљениковом и кад исти није раније саслушан од Драг. Герасимовића	443
9) За примену чл. 29. тач. 2. Закона о штампи није довољно рећи да исправка износи више од два пута него што је изнео чланак, већ је потребно утврдити, да ли ова исправка није два пута већа од слога ствари која се исправља од Јована Д. Смиљанића	445
10) Прописи о роковима предвиђеним у § 87. од. II. к. с. п. имају се, сходно пропису чл. 99. закона о штампи примењивати и на рокове предвиђене по закону о штампи од Јована Д. Смиљанића	445
11) За појам истинитости клевете путем штампе није потребно да оптужени докаже истинитост својих навода у свима појединостама, већ је довољно да докаже истинитост у њиховим битним деловима који чине суштину дела клевете од Јована Д. Смиљанића	446
12) Достава Државном тужиоцу у см. § 189. Стечајног закона од Мих. Стевановића	447
13) Некоји примери примене слободног судијског уверења у пракси наших судова од Братислава Ђелошевића	506
14) Неплаћање чланских улога Адвокатској комори и Пензионском фонду представља дисциплинску кривицу из § 50. зак. о адвокатима од Милана Ж. Живадиновића	738
15) О притвору од Драгомира Герасимовића	742

ПРИКАЗИ

Др. Видан О. Благојевић, адвокат:

- 1) Живојин М. Перић: Сведоци као доказно средство у новом југословенском грађанском поступку. Београд, 1934. Издање Књижаре Геце Кона. — Библиотека за правне и друштвене науке Стр. 64. 32
- 2) Др. Лав Хенигсберг: Кривични поступак о правним деловима Систематска излагања. Београд, 1933. Изд. Књижаре Геце Кона стр. 136 33
- 3) Др. Илија А. Пржић: Заштита мањина, докторска дисертација. Пишчево издање потпомогнуто од Југословенског удружења за међународно право. На продаји у Књижари Геце Кона. Београд 1933. Стр. 328. — Ново међународно право, расправе и чланци.

- Издање Издавачког и књижарског предузећа Геца Кон А. Д. Београд, 1934. Стр. 290. — Државно и међународно право, приступно предавање на Правном факултету београдског Универзитета. Београд, 1934. — Библиотека Југословенског удружења за међународно право Бр. IX. Стр. 24. ... 112
- 4) **Мил. У. Благојевић:** Извод — табела новог закона о судским таксама. Београд, 1334. Издање пишчево ... 114
- 5) **Лаза М. Костић:** Административно право Краљевине Југославије. Прва књига. Устројство управе. Београд, 1934. Издање књижаре Геце Кона. Стр. 414. ... 173
- 6) **Божидар С. Протић и Властимир Ј. Лучић:** Одлуке Државног савета 1929.—1930. Београд, 1934. Издавачко и књижарско предузеће Геца Кон А. Д. Стр. 790. ... 233
- 7) **Др. Франа Горшић:** Коментар Стечајног закона, Закона о принудном поравнању ван стецаја, Закона о увођењу у живот оба закона и Закона о побијању правних дела изван стецаја. Београд, 1934. Издавач. и књиж. предузеће Геца Кон А. Д. Стр. 583 ... 234
- 8) **Споменица Мауровићу,** прилози посвећени Ивану Мауровићу од пријатеља, другова и ученика о шесетогодишњици његова живота. Београд, 1934. Књига прва. Стр. 555. ... 294
- 9) **Унив. професор Др. Михаило Лановић:** Увод у правне науке. Загреб, 1934. Наклада Југослов. нацладног Д.Д. „Обнова“ Стр. 435. ... 295
- 10) **Др. Милан Владисављевић:** Држава и међународна заједница. — Проблем јединства јавног права. Београд, 1934. Продаја у Издавачком и књижарском предузећу Геца Кон А. Д. Стр. 171. ... 296
- 11) **Ненад Ђорђевић:** Закони, Уредбе и остали прописи издани од 1. децембра 1918. до 31. децембра 1933. — Азбучни преглед по предметима са податцима о обнародовању и са означањем неких посебних издања. Београд, 1934. Издање Издавачког и књижарског предузећа Геца Кон А. Д. Стр. 227. ... 296
- 12) **Лаза Урошевић:** Судски требник III. део, за потребу судског особља. — Грађански парнични поступак са коментаром и Уводним законом. Београд, 1934. Издање пишчево. Стр. 720. ... 358
- 13) **Др. Лаза М. Костић:** Коментар Устава Краљевине Југославије од 3. септембра 1931. год. (Југословенско уставно право). Београд, 1934. Издање Издавачког и књижарског предузећа Геца Кон А. Д. Стр. 299. ... 359
- 14) **Никола Д. Пахоруков:** Збирка расписа и упуштава Министарства правде и других министарстава који се односе на примену судских и других закона од 1. јануара 1929. до 1. јула 1933. год. Београд, 1934. Издање Издавачког и књижарског предузећа Геца Кон А. Д. Стр. 677. ... 360
- 15) **Мирко А. Гавриловић:** Наука о осигурању. Издање пишчево Београд, 1934. ... 360
- 16) **Живојин М. Перић:** Лично брачно право по Српском Грађанском Законнику. — Предавање на Коларчевом народном Универзитету, Београд, 1934. Издање Издавачког и књижарског предузећа Геца Кон А. Д. Стр. 90. ... 450
- 17) **Вој. М. Вујанац:** Порушни спорови, скраћен поступак. — §§ 655.—671. грађ. парн. пост. Београд, 1934. Стр. 40. ... 451
- 18) **Dr. Lavoslav Šik:** Die Devisenvorschriften in der Advokaturpraxis. Übersetzung zweier Artikel aus dem „Odvetnik“, dem Organ der Advokatenkammer in Zagreb, Heft № 5 Mai 1934. und Heft № 6 vom 12. Juni 1934. Zagreb 1934. S. 28. ... 451
- 19) **Др. Душан Узелац:** Клиринг у теорији и пракси. Београд, 1932. Издање књижарнице Геце Кона. Стр. 129. — К. М. Љубисављевић: Платни промет са иностранством. (Друго попуњено издање). Београд, 1934. Издање пишчево. Стр. 143. — Ранко М.

- Брашић: Девизно-валутни прописи и наша спољна трговина, са предговором Ђорђа Давидовића. Београд, 1934. Издање ревије „Економско-финансиски живот“. Стр. 110. 452
- 20) Милосам Васиљевић: Правни сутрашњице у етици, политичкој економији, политици. Београд, 1934. Издање Издавачког и књижарског предузећа Геца Кон А. Д. Стр. 142. 454
- 21) Др. Фрања Горшић: Заштита државине (поседа) у Србији са посебним обзором на подручје Апелационог суда у Београду, Посебни отисак из Рандине споменице. Праг, 1934. Стр. 35. 454
- 22) Др. Адам П. Лазаревић: Савремени правни проблеми. Расправе и чланци. Београд, 1934. Издавачко и књижарско предузеће Геца Кон А. Д. Стр. 200. 455
- 23) Др. Иво Политео: Радно право. Загреб, 1934. Изд. пишчево Стр. 275. 509
- 24) Др. Станко Франк: Казнено право II. посебни део. Први свезак: Диобе посебног дијела и злочини против живота и тијела. Загреб, 1934. Наклада Југлов. накладног Д.Д. „Обнова“. Стр. 114. 509
- 25) Др. Мих. П. Чубински: Научни и практични коментар Кривичног законика Краљевине Југославије. Друго допуњено и поправљено издање (са нарочитим долатком). Београд, 1934. Издање Издавачког и књижарског предузећа Геца Кон А. Д. Стр. 746. 510
- 26) Др. Дионис Година: Коментар ванпарничног поступка. Београд, 1934. Издање пишчево Стр. 582. 510
- 27) Др. Андрија М. Ристић: Правни положај странаца. Са предговором Др. Данила Ј. Данића. Београд, 1934. Издање Библиотеке Југословенског удружења за међунар. право Бр. XIV. Стр. 133. 511
- 28) Издања „Темиса“ накладног завода правничких књига из Загреба 582
- 29) Др. Фрања Горшић и Др. Едвард Пајнић: Нови грађански парнични поступак у пракси са обрасцима. Београд, 1935. Издавачко и књижарско предузеће Геца Кон А. Д. Стр. 423. 656
- 30) Бранислав Ђ. Нушић: Реторика, наука о беседништву. Београд, 1934. Изд. Издавачког и књиж. предузећа Геца Кон А. Д. Стр. 503. 657
- 31) Др. Борислав Т. Благојевић: Уговори по пристанку — формуларни уговори, Београд, 1934. Издање пишчево Стр. 172. 657
- 32) L'Unification législative en Yougoslavie, Conférence faite par J. M. Péritch, professeur de Droit à l'Université de Belgrade, le 6 novembre 1933 à la Faculté de Droit et à l'Institut de Droit comparé de l'Université de Lyon — Extrait de la Revue de l'Université de Lyon. Lyon 1934 745
- 33) Др. Теодор Тарановски: Историја српског права у Неманићској држави I. део: Историја државног права. Београд, 1931. стр. 262.; I. део: Историја кривичног права Београд, 1931. стр. 144.; III. део: Историја грађанског права; IV. део: Историја судског уређења и поступка. Београд, 1935. стр. 232. Издање Издавачког и књижарског предузећа Геца Кон А. Д. 746
- 34) Др. Лав Хенигсберг: Основни прописи судског кривичног поступка. Загреб, 1934. Издање књижаре Ст. Кугли из Загреба. (латиницом) Стр. 409. 746
- 35) Др. Фрањо Жилић и Др. Мирослав Шантек: Закон о судском ванпарничном поступку (ванпарнични поступак) и уводни закон за закон о судском ванпарничном поступку с тумачењем и судским рјешидбама те стварним казалом. Загреб, 1934. Издање „Типографије“ Д. Д. (латиницом) Стр. 801 747
- 36) Стеван М. Бреберина и Др. Иван К. Илић: Кривични Законик за Краљевину Југославију од 27. јануара 1929. год. са изменама и допунама из Закона од 9. октобра 1931. год. те рјешидбама Стола седморице, као Касационог суда у Загребу, I Апелационог суда у Загребу. Загреб 1934. Издавач „Типографија“ Д. Д. из Загреба (латиницом) Стр. 329. 747

- 37) Др. Илија М. Јелић: Заштита отпуштених осуђеника и малолетника као социјална потреба и начин њена извршења. Београд, 1934. са предговором г. Др. Т. Живановића, проф. Унив. Стр. 112. 748
- 38) „Темис“ -ов правнички годишњак 1935. Загреб, 1934. Издаје „Темис“ наклadni завод правничких књига из Загреба, стр. 128 и судски дневник (латиницом) ... 748
- 39) Др. Златан Ружић: Ревизија привредних предузећа (принципи техника, историја). Загреб, 1934. Властито изд. Стр. 150. (латиниц.) 748
- Др. Илија М. Јелић:
Др. Август Миржичка: Материјално кривично право (Trestni právo hmotné). Праг, 1934. Стр. 414. ... 449
- Душан П. Мишић:
Др. Ђорђе Ж. Мирковић: Јавно троговачко друштво као правно лице (с нарочитим освртом на српско законодавство) Пишчево издање. Београд, 1934. Стр. 84. ... 455

САОПШТЕЊА

- 1) Предавања о Југословенском грађанском парничном поступку од Др. Видана О. Благојевића ... 61, 115
- 2) Резолуција адвокатских приправника на територији Београдског апелационог суда ... 61
- 3) Рад Југословенског удружења за међународно право од В. Б. ... 116
- 4) Акт Сплитске адвокатске коморе ... 181
- 5) Потврда поравнања од В. Б. ... 182
- 6) Предавање г. Др. Фрање Горшића од В. Б. ... 182
- 7) Сепарат г. Ђурђа Маринковића од В. Б. ... 182
- 8) Акт о оснивању земљишних књига за град Београд ... 302
- 9) Одјављивање адвокатских приправника ... 302
- 10) Акт адвокатских чиновника и чиновница из Загреба ... 361

БЕЛЕШКЕ

- 1) Конгрес југословенских правника од В. Б. ... 62
- 2) Израда нацрта Трговачког Законика у Министарству правде од В. Б. ... 62
- 3) Штампане предоснове Грађанског Законика од Т. Марковића ... 116
- 4) Нацрт Закона о иступима од Т. Марковића ... 117
- 5) Порески терети и адвокати од В. Б. ... 117
- 6) Реферат г. Жана Аплетона од В. Б. ... 118
- 7) Самоубиство и друштво од Т. Марковића ... 118
- 8) Школске казне за одрасле од Т. Марковића ... 118
- 9) Предлог Закона о судском ванпарничном поступку од В. Б. ... 182
- 10) Да ли је Уредба о заштити земљорадника од 23. новембра 1933. год. за судове у примени обавезна од В. Б. ... 183
- 11) Како адвокати бране свој позив и своју независност у Француској од В. Б. ... 183
- 12) Колики је наш државни буџет са бановинским буџетима од В. Б. ... 240
- 13) Буџет и чиновници од В. Б. ... 240
- 14) Четврта скупштина Савеза адвокатских комора од В. Б. ... 362
- 15) Конгрес правника Краљевине Југославије од В. Б. ... 363
- 16) Министар правде о судској сталности од В. Б. ... 364
- 17) Посета југословенских правника бугарским правницима од В. Б. ... 365
- 18) Меморандум немачких адвоката о побољшању свога положаја од Т. Марковића ... 365
- 19) Прва посета југословенских правника бугарским правницима у Бугарској од Др. Видана О. Благојевића ... 460
- 20) Адвокати као судије у Бугарској од В. Б. ... 462
- 21) Реформа кривичног судског поступка у Немачкој од Т. Марковића ... 463

22) Шести конгрес југословенских правника у Загребу од Др. Видана О. Благојевића	511
23) Резолуције Међународне парламентарне конференције за трговину од В. Б.	514
44) Рад на новој адвокатској тарифи од В. Б.	585
25) Уредба о установљењу средњих и окружних судова на једном делу Апелационог суда у Скопљу и Великог суда у Подгорици од В. Б.	587
26) Извештај одбора Адвокатске коморе у Загребу о раду у 1934. години од В. Б.	589
27) Оставка г. Албера Сароа од В. Б.	590
28) Питање уставне реформе у Француској од Др. Видана О. Благојевића	662
29) Изјава Министра финансија о предлогу буџета и финансиског закона за 1935/36. буџетску годину од В. Б.	668
30) Стални савет Балканског споразума од В. Б.	669
31) Нови Министар пољопривреде од В. Б.	760
32) Нови Министар финансија од В. Б.	760
33) Југословенска оптужба Мађарске пред Друштвом народа од Др. Видана О. Благојевића	761
34) Адвокатски штрајкови од В. Б.	765
35) Процес г. Др. Милети Новаковићу и осталима од Др. Видана О. Благојевића	765
36) Питање екстрадиције лица умешаних у Марсељски атентат од В. Б.	767
37) Питање једнообразног објављивања општих прописа од В. Б.	768

НЕКРОЛОГ

1) Смрт првог почасног претседника Међународног савеза адвоката	121
2) † Василије Тодоровић адвокат из Лесковца од Братислава Ђелошевића	239

САДРЖАЈ ПРАВНИХ ЧАСОПИСА

62, 119, 185, 241, 302, 366, 464, 516, 593, 672, 768.

ПРЕГЛЕД ЗАКОНОДАВСТВА

63, 121, 187, 243, 305, 368, 465, 519, 593, 674, 770.

НОВЕ КЊИГЕ

65, 123, 192, 246, 308, 371, 469, 523, 595, 675, 776.

ИСПРАВКЕ

124, 470.

РАЗНО

1) Распоред рада у београдским судовима за 1934. год.	38
2) Позив за Скупштину Удружења адвокатских приправника	676

WWW.UNI.NS

У
Н
И
В
Е
Р
З
И
Т
Е
Т
С
К
А

Б
И
В
Л
И
О
Т
Е
К
А

Б Р А Н И Ч

Год. XXII

Београд, јануар 1934.

Број 1

Др. Видан О. Благојевић, адвокат

БРАНИЧ У ДВАДЕСЕТДРУГОЈ ГОДИНИ ИЗЛАЖЕЊА

Улазећи у 1934. год. *Бранич* улази у своју двадесетдругу годину живота. То је факат који се мора јасно и снажно подвући на почетку ове године.

Бранич слободно и задовољно посматра прошле године, пуних двадесет једну, проведених у борби за право, правду и заштиту интереса адвокатског реда. У његовим ступцима оличена је та борба. И док је видео многе како су остали на путу и пали у борби, *Бранич*, ево, продужује свој рад без обзира на жртве и борбе које га чекају. Очеличен у борби, он се не боји ни борбе, ни жртава. Уверен да се бори, као што је се увек борио, за најсветије тековине друштва и појединца — право и правду, личне и имовне слободе, — он ће свој рад у истом смислу наставити, потпомогнут од свих оних, који су истим жељама и намерама надахнути.

На првој страни првога броја *Бранича*, изашлог јануара 1887. год. покретачи *Бранича* нагласили су, да најглавнија тачка Удружења јавних правозаступника Краљевине Србије јесте покретање једног стручног органа „око кога ће се окупити сва српска правничка интелигенција, да својим радом шири правну и државну знаност у народ наш, да савесно оцењује све појаве у судској и правничкој струци нашој и да буде истинити тумач и бранич правде и законитости“. На том програму основан је *Бранич*. Том своје програму, увећаном југословенском правничком идеологијом, *Бранич* је остао веран све до данас, кад је нарочито потребно имати одређен став према законодавству и судству, водећи рачуна о новим приликама и новим потребама друштва и државе.

Само добро законодавство уз добро судство и добар адвокатски ред може дати добру државу. Кад се грађани осете сигурним у својим правима, заштићеним dobrим законима које примењују добре судије уз сарадњу добрих адвоката, они неће имати потребе да раде против своје државе, јер би тиме радили против себе самих. То је основ на коме је увек стајао и кога је увек бранио *Бранич*, па ће у овоме циљу и под овим геслом подвргавати критици све оно што

не ваља у законодавству, судству и адвокатури, тежећи тиме да осигура појединцима, друштву и држави правилан и законити правни поредак, без кога се модерна држава не може замислити.

У првом реду *Бранич* као орган адвоката са територије Београдске адвокатске коморе браниће адвокатске сталешке и професионалне интересе, у намери да адвокатуру попне на европски ниво, што првенствено зависи од нас самих. Али, и ако су адвокати предмет напада и појединаца и јавности, најчешће без икаквог разлога, адвокати по својим моралним и стручним квалификацијама не уступају данас ни судијама ни другим чиновницима. Кад адвокатски ред даје кандидате за највиша места и у земљи и у иностранству, и кад нема разлога да се стиди и одриче тих својих чланова којима је адвокатура пружила највеће могућности за напредак у струци и у политици, онда нико нема права да на овај ред показује прстом. Само треба ставити до знања онима које је адвокатура избацила високо, да не забораве, да ће се једнога дана вратити поново у ред из кога су поникли и да од њих не треба да потичу напади на ред којим су се раније дичили. Они треба да су ти који ће штитити адвокате од неосновних напада. А да ли је то тако?

Адвокатски ред има основаног права да црно гледа у своју будућност ако се буду и даље доносили прописи као што је чл. 9. тач. 2. Уредбе о заштити земљорадника, упорен директно против адвоката, или ако се буду против адвокатског реда спремали законски предлози о измени непосредног пореза као чувени § 7. који се односи на измену основе за течевину, или ако се буду доносиле тарифе о адвокатским наградама, које и ако минималне, неће бити обавезне за судове!!! Такви поступци иду директно против адвокатског реда као таквог и доводе у питање материјални опстанак адвоката.

Ако је се хтело на овај начин да приступи „тихој ликвидацији“ адвокатског реда, много је лепше и лакше било, да је се, као у доба Кнеза Михаила, огласила адвокатура као непотребна судству и штетна народу и да су је декретом укинули. Тада не би било ни адвоката ни адвокатског реда, па се не би имао ко бунити ни противу рђавих закона, ни против уредаба које мењају и укидају законе, ни против рђаве примене општих прописа који се зову закони, уредбе, правилници и др., нити би ко имао да заступа странке пред судовима и осталим властима.

Међутим, не видимо разлога зашто је донесен нови Законик о грађанском парничном поступку са обавезним заступањем адвоката пред зборним судовима, ако се није хтело, да адвокати постоје. Још бив. Аустроугарска, која је имала много разлога да се плаши слободоумља адвоката, сматрала

је, да виши државни интереси захтевају, да адвокати постоје и да у крупнијим споровима обавезно учествују са судијама у припремама за изрицање правде. Наша држава као демократска и народна, дакле као антипод Аустроугарске, нема никаквог разлога да се плаши адвоката, већ јој је на против сав интерес, да адвокати постоје. Кад су адвокати, као људи који иду у све друштвене слојеве и који најбудније прате све манифестације државног и друштвеног живота, задовољни са законима и правним поретком, то се задовољство манифестује приметно и осетно и у ширим народним слојевима у којима живе и у којима се крећу. Правилно схваћен државни интерес дакле, не треба да иде противу адвоката и адвокатског реда. Напротив, држава мора на њих благонаклоно гледати, а то ће учинити, ако грађанима пружи добре законе, осигура добар правни поредак, обезбеди свима и свакоме право и правду, постави добре и независне судије и омогући адвокатима нормалан живот, заштићујући их од неоснованих напада јавности, пружајући им онај минимум егзистенције који је везан за потребе једног културног човека и не доносећи законе, уредбе, правилнике и друге опште прописе којима се иде директно против адвоката и адвокатског реда.

У овој акцији адвоката *Бранич* је неопходан. Без њега, као без слободног сталешког и професионалног гласила, адвокатски ред не може бити. С тога ће адвокати кроз *Бранич*, у оквиру и обиму правилно схваћених државних интереса, бранити себе и свој ред, уверени да на тај начин најбоље раде за народ и државу, и да ће с тога бити њихова победа на крају. А један ред слободних људи, факултетски образованих, организованих у своје коморе, око 2.800 на броју, не може ни држава ни друштво негирати, по готову кад су адвокати сложни у заштити својих интереса.

Сем тога, ми се већ налазимо у слободном судиском уверењу у кривичним и грађанским парницама. Ово слободно судиско уверење по мишљењу угледних правника којима се и писац овог написа придружује, не може и неће дати добре резултате, по готову кад судије немају сталности. Али оно може бити поразно по интересе адвокатских клијената ако се не буде будно пазило на његову примену. Слободно судиско уверење не значи самовољу судија, владу судија, преторско суђење. Оно значи само слободу судије при оцени доказа у циљу проналажења материјалне истине. Због изузетне важности ове нове институције, *Бранич* ће кроз своје ступце пажљиво пратити развој јуриспруденције и покушати да утиче на строго придржавање закона, како слободно судиско уверење не би било средство за самовољу ма кога и против ма кога.

Али, да би несметано даље могао наставити свој рад,

Бранич апелује прво на све адвокате а затим и на све остале правнике, уверен, да ће им најбоља гаранција бити досадашњи његов рад. Само тако, потпомогнут од свих добронамерних правника, Бранич може утицати да се основи државе и друштва: *право, правда и законитост*, учврсте и постану браник о који ће се ломити све зле воље и све злонамерне акције, а на добро државе, народа и народне правне свести.

Тихомир Васиљевић, судија из Ваљева

О ЈЕЗИКУ У СУДСКИМ ОДЛУКАМА

„Суд је дужан да одлуку донесе на шаквом језику који ће бити разумљив и просечно писменом човеку који се налази на територији тога суда, пошто је тенденција законодавца да судске одлуке буду поштауно разумљиве и јасне“. (Одлука Б. А. Суда Бр. 384. од 14-II-1933 г.)

Један Срески Суд на територији старог Ваљевског округа под потписом свога старешине Ужичанина донео је овакву одлуку:

„На основу пријаве у поступку за исправљање земљишних књига Р.449/32 од 29 септембра 1932 год. и споразума између пријавитељице и укњиженог власника Бр. Р.649/32 од 29 новембра 1932 год. дозвољује се отпис парцела бр. 733/1,729,730 и 731 из првог одељка А. листа зк. ул. 78 ко: Бајевац и упис истих парцела у I одељак А. листа новог зк. ул. 174 ко: Бајевац на споменуто земљиште у корист: Павловић Милеве жене Живојинове из Бајевца. Уједно се одређује брисање забележене пријаве, проведене у ул. бр. 78. ко: Бајевац у II одељку А. листа под тек. бр. 1.

Пошто на расправи од 28 новембра 1932 г. Р.649/32 по предмету горње пријаве између пријавитељице Павловић Милеве из Бајевца и укњиженог хипотекарног веровника Милановића Танасија трг. из Београда, који је био заступан по адвокату Милосављевић Тихомиру из Ваљева, који је у ту сврху на расправи поднео позив веровника, није дошло до споразума, одређује се пренос терета на име предбележбе заложног права за обезбеду главног дуга од 50,541 дин. с п. п. у корист Милановића Танасија из Београда, са теретног листа зк. 78 ко: Бајевац, који је терет предбележен пре забележбе пријаве, на теретни лист новог зк. ул. бр. 174. ко: Бајевац и то у овај нови уложак као у споредни, забележивши за исти заједнички залог у ул. бр. 78 ко: Бајевац који се има као главни означити, те се пријавитељица у погледу пренешеног терета у смислу § 42 Зокз. упућује на редовну грађ. парницу.

„Уједно се одређује у теретном листу главног ул. бр. 78 ко: Бајевац забележба горње пријаве којом се оспорава предбележба, заложног права предбележеног у споредни уложак бр. 174 ко: Бајевац под тек бр. 1 те се пријавитељици подељује рок од два месеца, од дана примитка ове одлуке, да се у томе року код овога суда исказе, да је код надлежног суда поднела гужбу за брисање поменутог предбележбе, јер ће се у противном забележба пријаве спора по службеној дужности брисати. и т.д.“

WWW.UNILIB.RS

У
Н
И
В
Е
Р
З
И
Т
Е
Т
С
К
А

Б
И
В
Л
И
О
Т
Е
К
А

По изјављеном правном леку Београдски Апелациони Суд са разлога наведеног у одлуци цитираној у заглављу овога чланка поништио је решење Среског Суда. Овом одлуком Б. А. Суд рекао је шта мисли о језику у судским одлукама у опште и за то је збиља већ било време.

Питање језика у судским одлукама у Србији никада није постојало. Судска пракса прилагођавала је језик својих одлука у току времена стању народног језика. Одлуке су увек имале такав језик и стилизацију, да је и у најсложенијим случајевима, парничар ма како просечно образован, знао зашто му суд нешто досуђује или зашто га од тражења одбија. Он је могао са судским разлозима да се слаже или не слаже, али никад није могло да се догоди, да судску одлуку не разуме. Скоро неподељено мишљење било је да тако и треба да буде¹⁾. Гледиште Б. А. Суда претставља према томе само наставак једне добре традиције србијанског правосуђа. То није никако ново гледиште. Виши суд је само због специјалних прилика које данас постоје у погледу језика у законима и суд. одлукама био принуђен, да своје старом схватању у овоме питању да јасног израза.

Данас ми у Југославији имамо у погледу језика у законима стање у основи различно од онога које је постојало у Србији. У жељи да изједначимо законодавство ми смо законе преводили.²⁾ Највећи део наших закона представља превод аустријских, онако како стоје, са свим тачкама и запетама. Мени је на пр. у живом сећању *Чулиновићев* коментар закона о земљ. књигама, који поред југословенског текста садржи и одговарајуће текстове аустријског закона. Потребно је збиља многе стране преврнути па да се нађе каква разлика између ова два текста. То само по себи неби претстављало никакав грех. Ако је један закон добар треба га усвојити, па и у целини, ако је у целини добар. Али код овога посла учињене су две грешке. Прво, при избору текста за превод, скоро искључиво су узимати аустријски закони и ако у Европи постоји и швајцарско и мађарско и немачко законодавство, и ако је ово законодавство играло

¹⁾ Противно, у осталом усамљено гледиште имао је г. проф. *Ж. Перић* у погледу језика у законима. У расправи „О језику у законима“ он мисли да и када би било могуће да се закони тако пишу да их свако може читати и разумети, да их не би требало тако писати. Закон треба да има ауторитета, а он га неће имати ако је нешто тако просто да га свако може схватити. „Закони треба да буду нека врста религиозних књига у које се више верује него што се разуме“. *Перић* дакле не захтева разумљивост закона за лаике. — Ми данас имамо и нешто више: *законе који су неразумљиви и за сиручињаке*. (В. на пр. тумачења шта значи § 13 стеч. зак. у последње време).

²⁾ Примедба проф. *Мауровића* у чланку ниже цитираном да је и србијанско законодавство превођено не стоји. Оно је прерађивано а југословенско је превођено.

много значајнију улогу од аустриског при рецепцији страних закона у Турској и Бугарској на пр. Друга је грешка била, што је аустриски оригинал дословно превођен и тамо где је оригинални текст био нејасан, тако, да су исте нејасности остале и у нашим преводима. Таквих случајева има на пр. у закону о земљ. књигама.

Но преко свега овога могло би се прећи да није нечег тежег о чему мора да се говори. Са страним законодавством унешен је и један страни дух закона,³⁾ дух који нама апсолутно не одговара, који претставља назадак према ономе што смо до сада имали и са којим се без велике невоље нећемо лако сродити. Код материјалних закона тај се дух толико и не осећа, али код формалних он је јасно изражен. Код доношења формалног законодавства увек се више пазило да зак. прописи буду прилагођени приликама земље и менталитету народа, јер је ова материја најочљивија за простог човека. Код нас то није рађено. Ја наводим кр. суд. пост. Оно што је са теоријом слободног судског уверења дао, одузео је другом руком са својим прописима о правним лековима. Формализам ових прописа фактички апсолутно онемогућава окривљеном да се на судску одлуку сам жали. Немоћан да се сам брани као што је до сада радио окривљени или оставља да га машина поступка, који он не разуме, меље како зна, или изјављује жалбу како уме, да би се после чудно како је могуће да једна у основи праведна ствар пропада због формализма поступка. Формализам поступка по правним лековима можда је и згодан за бирократију која по њему ради, али је врло незгодан по оне о чијој се судбини одлучује. Ови су прописи и могли бити добри за Аустрију са становништвом које је од када памти за себе навикло да не разуме власт и да се не усуђује само пред суд да излази и парнице да води. Али за нашу земљу где је одувек, у већини случајева, свако заступао сам своје право, сам излазио пред суд и жалио се на одлуку — ово није. Још мање се слаже са нашим духом оно тако често одступање од начела материјалне истине на које је присиљен по закону виши суд при разматрању ствари по кр. суд. пост. У овоме реду ја сам слободан да укажем још на једну законодавну творевину са типично аустриским духом, са једним духом који нити може, нити треба у нашој земљи да успева. То је Судски пословник ту скоро објављен. У једној земљи где је сваки други поданик био незадовољник, такав је пословник био потребан. Влада није могла рачунати на апсолутну послушност судија и судског особља. У место тога она је имала за претседнике судова поуздане људе, а судије

³⁾ В. о овоме чланку Др. Драг. Јанковића „Дух и језик закона“ у „Браничу“ за 1932 и одговор г. Др. И. Мауровића у „Архиву“ св. 1. за 1932 г.

и остало особље стављала у кврге једног пословника у коме им је сваки покрет био регулисан, где је речено и колико редова дактилограф треба да откуца на дан, где судија треба да удари печат и каквим ће мастилом да га удари и где да се потпише. Наоружан једним оваквим пословником претседник суда могао је да врши какав хоће притисак и на ниже особље и на судије, и да отвара дисциплинско поступање кад год му се свиди. Да овако нешто нама није потребно и да се са нашим духом не слаже, није потребно ни говорити.

Страни закони са страним духом донели су у наше законодавство и стран језик, стран стил и страну терминологију. Као што је речено, закони су већином превођени. Превођење тих закона су вршили људи који су несумњиво знали немачки језик али српско-хрватски никако. У најбољем случају, они су знали језик аустроугарске администрације у нашим крајевима, који није ни српски ни хрватски и чија је баш главна одлика, да је подједнако далек и српском и хрватском делу нашег народа⁴⁾. Наши закони нису више на немачком језику али нису ни на српско-хрватском књижевном језику. За доказ колико је тај језик неразумљив ја упућујем на коментар закона о побијању правних дела ван стечаја од *Др. И. Полишеа* и на коментар Закона о Гр. Суд. Пост. од *Вероне и Цуље* где је законски текст био толико нејасан, чак и за стручну публику којој је био намењен, да су коментатори морали наново да преводе, односно прилажу оригинални текст, како би се смисао закона ухватио. На тај начин ми смо у законима добили један стран језик, стил и терминологију. Преводиоцима се само једно може признати као олакшица: да је било тешко немачки мислити на српско-хрватском језику и у том се погледу ја слажем са *Др. Мауровићем* да су ти закони с тешком муком дотерани елаборати. Само је све могло да буде много боље да смо у законодавном савету имали стручњака за језик онако од прилике, као што смо га поставили у филмској централи или да смо од високих функционера који су на преводима радили тражили оно што се од најнижег државног службеника тражи када у службу ступа: добро познавање државног језика.

⁴⁾ Због тога се ја не слажем са тврђењем г. *Мауровића*, да је повика на језик ових закона зато што су дати у хрватској и словеначкој „дикцији“ која је различита од србијанске. Хрватски језик и „дикција“ су сувише лепа да би имали ма штогод заједничко са језиком на пр. стеч. закона. Да су изрази у овим законима хрватски, ја бих радо прихватио савет г. *Мауровића* да у циљу изједначења језика у законима проучим изразе узете из текућег језика у Хрватској или Словенији, али они немају са хрватским књижевним језиком никаква посла. Језик тих закона није језик једног племена. То је језик једнога преводиоца — језик, који не припада ни једној нацији, ни племену, нити ко други њиме говори.

Но све су ово ствари које су биле и које се данас не могу поправити, премда су толико фрапантне да и лаици о њима говоре⁵⁾. О некој измени закона до којих смо с тешком муком дошли, ма и у погледу језика, не може бити говора. Остаје да се види: шта би се могло учинити да језик, стил и терминологија ових закона не уђе у судске одлуке. На први поглед се чини да ту никакве наде нема да би се што могло учинити. На који начин и са којим правом тражити од судије, да се не служи језиком, стилем и терминологијом којом је законодавац сам нашао за најбоље да се послужи? На против, сасвим је природно, да се судија који суди по закону и у овом погледу држи закона. Судија, чију је одлуку горе поништио А. Суд могао би са пуно права да се пита, зашто је његова одлука поништена када се он послужио језиком законодавца. Изгледа на први поглед, да је одредба Судског пословника у погледу стила и језика суд. одлука, умртвљена оваквим законодавством. У ствари није тако. У погледу језика и стила суд. одлука и код оваког несретног стања може много да се учини. Тако:

1.) У погледу стила судских одлука судија је потпуно слободан. Стил је ствар личности. Никакав пропис не може да натера судију да се служи једним рђавим стилем. Међутим, баш немогућ стил у судским одлукама највише пада у очи. И у одлуци А. Суда коју смо напред навели, ради се у ствари о стилу, а не о језику. Језик је у њој скоро добар. Стил не ваља. Исписати читаву страну ударивши свега четири тачке није ни мало у стилу српског језика. За овакав стил има још примера. Довољно је узети коју било збирку образаца за кр. суд. пост. (изузев збирке *С. Јовановића*) и погледати заглавља пресуда. Цело заглавље је једна монстр-реченица од 7—8 штампаних реди која садржи све оно што заглавље пресуде по поступку мора садржавати. Поступак нигде пак не каже да све то мора стати у једну реченицу. Питање је откуда то? За крајеве који су били под Аустријом то је навика да се ради по обрасцима често штампаним и добијаним одозго, чији стил и језик нису смели ни да се дискутују ни мењају и који су у току година ушли људима у навику. У Србији опет жеља судија да посао свршавају без напора довела је до употребе разних збирки образаца фабрикованих највише на територији важења бившег аустриског или од њега изведеног законодавства, које су преправиле земљу. И ако је сваки судија могао себи да створи образац често и далеко бољи и нарочито писменији од онога у збирци, он је ипак, да се не замара, преписивао онако како је у збирци стајало, са свим немогућим терминима, језичним грешкама и страховитим стилем. Понекад и у наречју писца

⁵⁾ В. Т. Даниловић „О књижевном језику“ у „Правди“ 1. IV. 1933. г.

У
Н
И
В
Е
Р
З
И
Т
Е
Т
С
К
А
У
Н
И
В
Е
Р
З
И
Т
Е
Т
С
К
А

збирке и ако ни судија ни становништво те суд. територије не употребљују ово наречје⁶⁾. И ако је до изједначења законодавства у Србији било смешно писати судске одлуке по збирци формулара исто онолико колико и писање приватне кореспонденције по књизи „Како се пишу писма“ — ове су збирке, нарочито у прво време, имале утицаја на стил судских одлука. Но тај утицај полако опада и можемо се надати да ће сасвим ишчезнути.

2.) Све што је речено за стил судских одлука важи и за језик, у колико се не ради о стручним терминима. Онако исто као што судови нису употребљавали језик срп. кр. суд. поступка, кривичног законика и грађ. законика у колико је у току времена застарео, него у одлуке уносили нове савремене речи, — тако исто може да се ради данас са новим законодавством. И као што нисмо у пресудама говорили о „качествима“, „остојателствима“, „двозначењим знацима и движењу тела“, „лудим, згранутим, бесомучним и сумашедшим“ — тако ни данас не морамо у нашим одлукама употребљавати речи које нису наше и којима нико у народу не говори.

3.) У погледу стручне терминологије стање је најтеже. Користи од унифициране терминологије толике су, да је по моме мишљењу боље задржати и наопаку законску него оставити свакога да прави своју терминологију. Но могло би се у току дуге примене закона очекивати и у овом погледу извесно побољшање, на пр. у погледу упрошћавања и скраћивања термина, процес који је био запажен и у српском законодавству.

Закључак из свега овога је: да ни данас нема сметње да судија који познаје свој књижевни језик напише одлуку на исправном књижевном језику без обзира каквим је језиком закон писан. А то је довољно па да просечно писмен човек пресуду разуме, према израженој жељи А. Суда. Ступањем на снагу новог Судског пословника и за територију Србије, судије на територији Србије имаће и у њему једну подршку. Његов чл. 54. прописује, говорећи о језику и стилу суд. одлука, да одлуке морају бити на службеном језику, а образложења јасна и разумљива за странке. Даље, да се у писању одлука по могућству имају избегавати стране речи и начин говора различан од онога који се употребљује у саобраћају, као и да одлука мора бити разумљива. У осталом, данас када је дата на једној страни најшира јавност поступка, недопуштено је онемогућити рђавим језиком и стилем одлуке парничару и публици да зна шта суд ради и због чега тако ради. „Правнику практичару није потребно данас да задивљује лаике својом високоученошћу, нити да

⁶⁾ Др. Јосип Жилич, „Мјесечник“ стр. 258 од 1933 наводи слично за Хрватску.

У
Н
И
В
Е
Р
З
И
Т
Е
Т
С
К
А

Б
И
Б
Л
И
О
Т
Е
К
А

их држу у страху неразумљивошћу својих одлука и написа. На против, данас је потребно да сваки и најпростији грађанин разуме сваку судску одлуку, јер само на тај начин он се може убедити, да је над њиме изречена правда, и само на тај начин он ће се сродити са својом правосудјем“.⁷⁾

Леон А. Амар, судијски приправник

**О ЈЕЗИКУ У ЈУГОСЛОВЕНСКОМ ЗАКОНИКУ
О СУДСКОМ ПОСТУПКУ У ГРАЂАНСКИМ
ПАРНИЦАМА**

Наш цењени и поштовани учитељ и професор, у границама наше отаџбине и ван ње познати цивилиста г. *Живојин Перић*, одржао је на Коларчевом Народном универзитету два предавања о новом Законику о судском поступку у грађанским парницама који треба да ступи на снагу 1. јануара идуће године*). Мишљење г. професора о двама новим системима новог Законика, наиме о теорији слободног судијског уверења и о теорији доказивања помоћу сведока, оживело је дискусију о том Законику као ретко кад и ма о којој ствари и то не само међу правницима, већ и међу неправницима у земљи. Због тога се с правом очекује да ће се о мишљењу г. *Перића* повести повољна рачуна од стране надлежних, јер се без бојазни може рећи, да мишљење г. *Перића* деле сви они који се при остваривању свога сопственог и туђега права служе само и једино законитим и незакулисним средствима.

Г. *Перић* је рекао оно што је имао да каже и што је, у то чрсто верујемо, сматрао да мора рећи. Колико је пак оправдана његова бојазан од онога што би настало ако нови Поступак ипак ступи на снагу, илустроваће не може боље бити следеће:

То је било пре годину дана. Норме новог Поступка биле су нам још свеже у памети и ми смо о њима говорили једном београдском адвокату који још није био упознат тада са садржином новог Законика. Када смо му у неколико речи објаснили били новине у погледу слободног судијског

⁷⁾ *Сп. Јовановић*: Збирка обр. предговор стр. V. О целом овом питању в. и реферат г. *Буд. Плакаловића* судије на конгресу судија у Београду ове године „Шта треба учинити или изменити па да се суђење убрза, олакша и смање трешкови“ одштампан у „Правосуђу“ од 1933. год. стр. 478.

*) Чланак е писан пре 1. јануара 1934. г. Примедба уредништва.

У
Н
И
В
Е
Р
З
И
Т
Е
Т
С
К
А

Б
И
Б
Л
И
О
Т
Е
К
А

уверења и доказних средстава, он је од речи до речи рекао следеће: „То је немогуће! Ала ће многи имати да проплачу, а неки ће само задовољно трљати руке!“

Да ли ће заиста после 1. јануара проплакати многи а само неки задовољно трљати руке, зависи од тога, хоће ли или не нови Законик ступити на снагу идућег по све нас судбоносног 1. јануара.

Садржину новог Законака оставићемо на страну па ћемо се позабавити његовом формом, т. ј. језиком којим је он написан и којим се ни у ком случају не могу поносити они који су нам га дали. Редакторе новог Законака поштујемо и сувише да би смо на њихов рачун, а због језика у њему, употребили оштрији израз који би они можда заслужили.

Подробна анализа свију параграфа новог Законака одвела би нас далеко и утолико пре што се слободно може рећи, да је редак параграф који би се могао назвати безпрекорним. Стога ћемо се задржати на главнијим манама Законака а нарочито на рђавој стилизацији појединих параграфа, јер се према стилу једнога језика може одредити и дух његов. Срећом стил којим је написан овај Законик није стил и оних којима је познат дух нашега језика и који заиста пишу у том духу.

1) „Али када је по странку којој недостаје способност бити странком, или по парничнуеспособну странку опасност од одлагања“. . . . . (§ 107).

2) „С таквим обавештењем може се у отпочетој већ парници“. . . . . (§ 122).

3) „Ако је пуномоћје дато приватном исправом и посумња се о њеној истинитости“. . . . . (§ 131).

4) „Достављање јавном објавом бива, да се писмено, које се има доставити, пребије на огласну таблу парничнога суда“. . . . . (§ 309).

5) „Ако је пресуда у својој изреци неразумљива или изрека сама себи противречи“. . . . . (§ 691. т. 6.)

Ово су само некоји примери реченица којима недостаје дух нашега језика, јер верујемо да би иоле бољи познавалац његов рекао овако:

Ад 1) „Али када по странку којој недостаје способност бити странком, или кад по парнично неспособну странку постоји опасност од одлагања“. . . . .

Ад 2) „С таквим обавештењем може се већ у отпочетој парници“. . . . .

Ад 3) „Ако је пуномоћје дато у виду приватне исправе па се посумња у њену истинитост“. . . . .

Ад 4) „Достављање јавном објавом бива на тај начин што се писмено, које се има доставити, пребије на огласну таблу“. . . . .

Ад 5) Тачку 6. §-а 691. нисмо могли да схватимо ни

поред најбоље воље да докучимо оно што су хтела господа из редакционог одбора. Стога бисмо молили да нам ма когод од њих протумачи ту реченицу а нарочито оно „или изрека сама себи противречи“.

Примера сличних наведенима има у Законнику много и нас чуди како су редактори могли допустити такве језичне немогућности када су их и они морали осетити, ако су уопште водили рачуна о језичкој страни Законика на чијој су редакцији радили тако дуго.

Али не само стилских грешака, већ и грешака чисто језичких наћи ће човек у новоме Законнику. И док би се „рђав стил“ још могао тумачити као нешто што је својствено овом или оном лицу, као нешто што претставља само један *минус* за овог или оног писца, дотле се чисто језичке грешке смеју сматрати и сматрају се као незнање које се не може и не сме простити.

Тако на пр. имамо у §-у 64. употребљен израз „општинари“ уместо израза „чланови општине“, јер се код нас под „општинарима“ разумеју општински часници, т. ј. она лица која се налазе на челу једне Општине, а то су чланови њене управе и њеног одбора. Истина Вук наводи поред те речи и њено значење на немачком и латинском језику (*Gemeindeglied, civis*), али додаје да се тај израз употребљава у *Бачкој*. Значи, дакле, да је употребљен један покрајински израз, а покрајинским изразима нема места у једном законнику који је намењен целој држави.

Следећи изрази: *борављење* (§ 36.) место *боравиште*; *одлучна* (§ 51.) место *одлучујућа*; *увиђавност* (§ 134.) место *умерење*; *војничка власт* (§ 266.) место *војна власт*; *доказиоцеву* (§ 405.) место *онога који доказује*; *рубрика или натпис* (§ 180.) место *прилог*; *уклониши* (§ 406.) место *отклониши*; — сви ови наведени као и многи други наведени а погрешно употребљени изрази показују да редактори Законика нису били начисто с тим шта који израз значи, кад треба употребити који израз и где га треба употребити.

Законодавац је у § 238. ст. 1. зацело хтео да каже да је у случају искључења јавности свака странка овлашћена да осим свога заступника задржи на суђењу још три лица која она означи. Па како редактори новогa Поступка нису, изгледа, знали да се у нашем језику може тако лепо употребити 3. падеж множине „трима лицима“, они су тај правилни облик заменили са „тројици лица“ што није једно исто. Према садашњој редакцији тога параграфа човек би могао закључити две ствари:

1) Да странка (парничар) може означити *више од три лица*, а да ће Суд допустити *само трима лицима* да остану на суђењу и да је ствар Суда да одреди која ће три лица моћи остати на суђењу а која ће морати отпасти;

УНИВЕРЗИТЕТСКА БИБЛИОТЕКА

2) Да лица која могу присуствовати суђењу морају бити мушкарци, јер иначе нема разлога ни оправдања за употребљени израз „*пројци*“.

И као год што овај параграф може дати повода разним тумачењима, тако § 67. може дати повода и судијама и адвокатима да застану за тренутак па да се упитају: „шта му ово значи?“ Тиче се, наиме, израза „*НАДАРБИНА*“ који је употребљен тамо где се набрајају правна лица у погледу одређивања њихове месне надлежности. Изгледа да човек мора имати при руци читаве енциклопедије па да буде у стању да разуме неке изразе новог Законаика. Када смо ми наишли били први пут на тај израз, лупали смо главу неко време док се нисмо решили да упитамо некога из западних крајева наше отаџбине. Прво смо се обратили једном врло угледном правнику чије је име тесно везано за Уставотворну скупштину. Од њега смо добили одговор да тај израз *чује први пуш у животу*. Тај нас је одговор изненадио али нас није обесхрабрио и ми смо и даље тражили нова лица која би нам могла протумачити нама непознату реч. Најзад је један адвокат, такође из западних крајева, успео да од једнога свог колеге адвоката сазна да тај израз значи „имање једне бискупије“ или „уопште већи комплекс земљишта који припада католичкој цркви“.

Израз је употребљен. То је чињеница која је пред нама. Питамо се сад зарад кога? Зарад оних који ће се обратити Суду да им овај додели неко право, зарад Суда или пак зарад једних и другог?

Мишљења смо да законске одредбе треба да су јасне и приступачне и судији, и странкама, и сваком човеку, а не да су такве да сви они морају имати литературу из које ће морати да црпу оно што би имало да им олакша разумевање закона о коме је реч. Закон је промашио унеколико свој циљ ако није јасан и приступачан онако како мора да буде.

Човеку мора пасти у очи и бркање појмова „*судски*“ и „*судијски*“, на које се бркање наилази често у глави о роковима и рочиштима, као што се често бркају појмови „*изрек*“ и „*изрека*“ — што такође није једно исто.

Реч судија добила је у овоме Законику *хермафродитски* облик: час је мушког, час женског рода. То се дешава нарочито тамо где та реч треба да буде употребљена у множини. Тако у § 685 имамо ову занимљиву реченицу: „Судске радње, које избране судије сматрају за потребне, а сами нису овлашћени вршити их, извршиће по молби њиховој надлежни државни суд.“ Или ово: „Ако изворник пресуде нису потписали све избране судије, свака странка . . . .“ (§ 688. ст. 4.)

Остављамо на страну хиљаде сувишних запета као и слушајева код којих су изостављене запете које су потребне; остављамо на страну небројене случајеве рђавога реда речи.

и рђавих израза на које бисмо се тешко могли навикнути (пораба, потпораба, posed, непокретнина, и др.). Велимо да све то остављамо на страну јер је све то последица онога о чему желимо да говоримо. Зар код толико школованих људи није се могло наћи неколико њих који би нам дали један законик писан лепим народним језиком који би ипак задовољио све оне који се морају служити њиме?

„Они којима се поверава израда једног закона“, рекао је згодно г. др. Душан Субошић, „не морају бити филолози. Довољно је да имају смисла за језик и познају дух његов“.

Долазимо до закључка да редактори новог Поступка нити су били филолози нити су познавали дух нашега језика, јер да је код њих било овог другог, Поступак би испао много бољи.

О језику којим су писани законици новијега доба или тачније речено законици од после рата наовамо, доста је говорено и писано. Отуда се с правом може очекивати да ће језик законâ који ће бити донети у скорој или даљној будућности, бити онакав какав један законик једне културне државе мора бити. То налаже углед и престиж законодавца, то изискују потребе правног поретка у земљи, то захтевају, најзад, не само правници који се њима служе свакодневно већ и најпростији људи из народа, кад је већ законодавац у §-у 14. Грађ. зак. поставио основно начело о последицама знања или незнања већ обнародованог закона.

Нови Законик о судском поступку у грађанским парницама није добар. Ми смо говорили посебно о њему а не и о осталим законима обнародованим последњих година, јер смо се њиме нарочито бавили и јер су нас предавања професора г. *Перића* охрабрила да кажемо макар коју реч о његову језику.

На крају још нешто. Чуди нас да досад нико није указао на штетну страну неограничене слободе издавања појединих законика. Министарство правде могло би и требало би да једном за свагда рашчисти то питање и да јасно пропише чега се све имају држати они који издају законике с коментаром или без коментара. Како ствари данас стоје, питање чистоте нашега језика далеко је од свог коначног решења, да и не говоримо о последицама које често наступају услед знатних или незнатних грешака чисто штампарске природе.

О овоме ћемо се позабавити други пут.

У
Н
И
В
Е
Р
З
И
Т
Е
Т
С
К
А

Б
И
В
Л
И
О
Т
Е
К
А

WWW.UNILIB

ГРАЂАНСКО ПРАВОСУЂЕ

*НЕКОЛИКО ОДЛУКА КАСАЦИОНОГ СУДА У БЕОГРАДУ
О СИРОМАШКОМ ПРАВУ.*

Признање сиромашног права по § 8. Закона о судским таксама не односи се и на ослобођење плаћања такса и за административне спорове пред Државним савешом. (Одлука Касационог суда од 13 септембра 1333 год. Бр. 6061).

Н. М. Н. из Београда молио је Окружни суд за град Београд да му призна сиромашко право у спору код Државног савета а противу решења Министарства унутрашњих послова. За доказ свога сиромашног стања поднео је уверење о имовном стању Општине града Београда од 18 маја 1933 год. Бр. 15755.

Окружни суд за град Београд решењем својим од 3 јуна 1933 год. Бр. 24050, одбио је од тражења молиоца, са разлога:

„§ 8. Закона о судским таксама лимитативно је побројао случајеве у којима има места ослобођењу плаћања суд. таксе у спору. У том законском пропису не говори се ништа о ослобођењу плаћања таксе за административне спорове, који се воде пред Државним саветом. Но како молилац тражи да му се баш за вођење оваквога спора изда решење о признању сиромашког права, а издавању овога решења нема места по § 8. Зак. о суд. таксама, то се он од свога тражења изложенога напред има одбити.“

Но по жалби молиоца да не стоје разлози Окружног суда да се признање сиромашког права не односи и на спорове пред Државним саветом, Касациони суд у своме II одељењу одлуком својом од 13 септембра 1933 год. Бр. 6061 *оснажио* је решење Окружног суда, а жалбу одбацио.

Саопштио:

Јован Д. Смиљанић

секретар Касационог суда у Београду

Сиромашко право издаше парничару за једну одређену вредност спорног предмета не може се употребити за ослобођење од плаћања такса по спору чија је вредност мања, и ако се спор води између истих лица.

За одобрење сиромашког права надлежан је само суд у чијем подручју парничар има стално пребивалиште. (Касациони суд, II одељење, бр. 6513 од 16 октобра 1933 године).

По спору Данила Ј. противу В. П. Електричног и Инду-

стријског Друштва, због дуга 260.050.— дин. наредбом суда позват је тужилац Данило да суду поднесе решење о признатом сиромашком праву за вођење овога спора, у смислу § 164.—174. парничног поступка пошто му решење издато од Скопљанског првостеп. суда од 21 новембра 1931 год. Бр. 41611 не може користити по овоме спору, јер није издато ни од надлежног суда нити на суму о којој се спор води.

Тужилац Данило по овој наредби није поступио, већ је у акту своје истакао: да је у свему поступио по § 166. тач. 1. истог грађ. суд. пост. пошто је поднео решење суда на чијем подручју живи, а поступак не садржи пропис да решење о признању сиромашког права мора издати баш парнични суд.

Окружни суд у Пожаревцу, решењем својим бр. 5902 од 1-V-1933 нашао је да решење Скопљан. првостеп. суда бр. 41611 „нема правне важности за овај спор“, а са разлога:

„По § 164. и 166. нов. грађ. пост. суд може брижљиво оцењујући све околности признати сиромашко право оној страни, која не може парничне трошкове сносити без штете по нужно издржавање своје и своје породице, — а молба за признање сиромашког права поднеће се писмено или у записник код парничног суда првог степена или у записник код среског суда, у чијем подручју сиромашна странка има своје пребивалиште.

Према томе тужилац Данило био је дужан да сходно §§ 164. и 166. нов. парн. пост. тражи и добије решење о признатом сиромашком праву од суда пред којим се спор води, парничног суда, који је на основу принетих података у смислу предњих одредаба закона овлашћен и позван да процењује околности, које утичу на признање или непризнавање права сиромашког, као и да пази на кретање имовинских односа, прилика и престанак узрока сиромаштва дотичног парничара, а не од Скопљанског првостеп. суда, где му је привремено боравиште, јер он сада живи у Београду. Да је парнични суд првог степена, пред којим се ствар расправља једино позван и законом овлашћен да по својој надлежности цени питање о признању сиромашког права доказ је поред напред изнетог још и факт, да се и одредбама зак. о суд. таксама то питање у томе правцу регулише, а нарочито се то истиче у тач. 15. правилника за извршење зак. о суд. таксама код сиромашког права у поступку кривичном по приват. тужбама. Према томе има се и решити да поменуто решење Скопљан. првостеп. суда бр. 41011 од 21-XI-1931 нема правне важности за вођење овога спора.

Поменуто решење о признатом сиромашком праву за вођење овога спора тужилац не може употребити ни са тога разлога у овој парници, што исто признаје тужиоцу сиромашко право на суму од 1,300.000.— динара, а спор се води на суму од 26.060.— дин. те се не може узети да када

тужени не може да плати таксу на 1,300.000.— динара, да не може платити таксу и на суму од 260.050.— динара колика је вредност овога спора.“

Касациони суд у своме II одељењу решењем бр. 6513 од 16 октобра 1933 год. оснажио је решење окружног суда, а жалбу одбацио.

Саопштио

Иван Д. Петковић

секретар Касационог суда у Београду

По завршеној парници странка ослобођена плаћања такса на основу сиромашног права биће дужна да плаћи таксе шек пошто јој се претходно одузме признато сиромашко право, а на основу § 172. грађ. пар. пост. (Касациони суд, III одељење, бр. 7024 од 15 новембра 1933 године).

По спору Милана З. противу Светислава С. Београдски трговачки суд извршним решењем својим бр. 28764/32 одбио је тужиоца од тражења као ненадлежном суду упућеног.

Како је у овоме спору тужилац Милан био ослобођен плаћања спорне и папирне таксе на основу сиромашког права које му је било признато решењем бр. 1761/31 то је суд по службеној дужности решењем својим бр. 20766 од 20 јуна 1933 год. наредио да тужилац плати 24.912.88 дин. на име неплаћене таксе, нашавши:

„Како је ослобођење од таксе по признатом сиромашком праву само привременог карактера — § 165. тач. 1. грађ. суд. пост. од 13 јуна 1929 год., — а из аката овога спора види се да је овај спор окончан код овога суда на тај начин што је тужилац извршним решењем овога суда бр. 28764 од 10 октобра 1932 г. одбијен од тужбеног тражења, као од тражења ненадлежном суду упућеног, то је према томе тужилац Милан дужан да плати овом суду, с обзиром на напомену 2. Т.Бр. 175. зак. о таксама, једну четвртину спорне и папирне таксе по тужби, што у овом случају износи 24.912.88 дин. пошто је вредност спора 3.124.249.75 динара, а спорна и папирна такса на ту вредност према Т.Бр. 173. и 174. зак. о таксама износи 99.651.50 динара, — за чије се извршење има писати надлежној извршној власти, пошто ово решење постане правоснажно — извршно — §§ 169. и 172. грађ. суд. пост. од 13 јуна 1929 год.“

Касациони суд по жалби тужиоца Милана примедбама бр. 7024 од 15 новембра 1933 год. поништио је ово решење са разлога:

„Погрешно је нахођење суда да окончањем спора наступа за странку, која је у спору на основу признатог сиромашког права била ослобођена плаћања таксе и др. обавеза

да све неплаћене таксе накнади суду, изводећи овакву обавезу сиромашне странке из тога што је према § 165. тач. 1. грађ. суд. пост. ово ослобођење привремено, при чему овај израз „привремено“ тумачи да се односи само на време вођење саме парнице, али да обавеза настаје чим се парница оконча, као што је то у конкретном случају узео.

Напротив израз „привремено ослобођење“ има се тако разумети да ово ослобођење важи дотле док не буде у смислу законског наређења одузето.

Предње тумачење суда одредбе § 165. тач. 1. грађ. парн. пост. погрешно је и противно одредби § 169. и § 172. грађ. парн. пост. Да би за сиромашну странку настала обавеза плаћања такса од којих је признањем сиромашког права била ослобођена привремено, потребно је да је претходно сиромашко право одузето оваквој странци (§ 169.) и то било зато што у моменту признања оваквог права нису постојале за то претпоставке које закон тражи, било пак зато што се имовинско стање странке доцније изменило. Дакле за накнадно наплаћивање такса, од којих је сиромашна странка била у току спора ослобођена потребно је да је сиромашко право странке одузето, било по предлогу или по службеној дужности, као што то захтева и § 172. пом. закона. Пропис § 172. грађ. парн. поступка при томе не прави никакву разлику да ли се одузимање врши у току саме парнице или доцније, па према томе и онда када је парница окончана.

Међутим, у конкретном случају суд је ожалбеним решењем погрешно наредио сиромашној странци да накнади износе ослобођених такса, пре него је оценио да ли постоје услови који се по закону траже за одузимање признатог сиромашког права и пре него је ово одузео, ако би нашао да су се такви услови стекли у личности ослобођене странке“.

Иван Д. Петковић

За одобрење сиромашког права потребно је поред величине спорне таксе узети у обзир да ли парничар ову таксу може платити без штете по нужно издржавање своје и своје породице. (Касациони суд III одељење бр. 6865 од 10 октобра 1932.)

Никола В. молбом бр. 26420 тражио је да му суд призна сиромашко право за вођење спора противу Окружног Уреда за осигурање радника због наплате принадлежности. Поднео је потребно уверење.

Окружни суд за град Београд решењем својим бр. 26420 од 17 августа 1932 г. одбио је молиоца од тражења, нашавши:

„По размотрењу аката тражења и поднетих доказа, а на основу §§ 164., 166. и 173. новог грађ. суд. пост. и чл. 8.

зак. о суд. таксама суд је нашао упуштајући се у свестрану и правилну оцену навода у поднетом уверењу да би молилац могао платити судску таксу по папред наведеном спору с обзиром на величину својих прихода, као чиновника општине Београдске, тим пре што је такса за овај спор доста мала“.

По жалби молиоца, Касациони суд примедбама бр. 6865 од 10-Х-1932 год. поништио је горње решење са ових разлога:

„Јер је суд погрешно што је приликом доношења своје одлуке узео у оцену само величину таксе коју би молилац имао платити у спору који хоће да води.

Напротив, приликом решавања о признавању сиромашког права, суд је дужан према § 164. грађ. пар. пост. од 1929 год. да узме у обзир све околности, па да према томе и одлучи да ли странка може у конкретном случају сносити парничне трошкове без штете по нужно издржавање овоје и своје породице. Стога је потребно да суд узме у оцену и личне и имовинске податке изложене у уверењу Сп. Вр. 8338,32, а наиме, да молилац од својих принадлежности које су му једини приход има да издржава више лица, па тек потом да донесе одлуку о сиромашком праву молиоца“.

Иван Д. Петковић

Иако је тужилачка страна која је била на основу сиромашког права ослобођена плаћања такса у спору, спор изгубила, такса се не може сматрати пропалом.*) Касациони суд, III одељење, бр. 7609 од 23. новембра 1933.

У спору Стамене противу Љубице, решењем парничног суда било је признато сиромашко право тужиљи за вођење ове парнице за плаћање спорне и папирне таксе.

Пресудом Окружног суда у В. тужиља је добила спор, па је тужена страна осуђена на тужбено тражење, као и на плаћање држави спорне и папирне таксе. Међутим Скопљански Апелациони суд својом пресудом бр. 3854 оо 23 августа 1933 год. преиначио је пресуду окружног суда и тужиоца одбио од тужбеног тражења, наредивши у диспозитиву своје пресуде: „Таксу сматрати за пропалу, пошто је тужиљи Стамени признато сиромашко право“.

Касациони суд, решењем својим бр. 7609 оснажио је ову пресуду Апелационог суда са додатком: „стим да је Апелациони суд прогрешно у својој пресуди наредио да се такса има сматрати за пропалу, што је противно § 172. грађ. парн. поступка.“

Иван Д. Петковић

*) Противно узима г. М. Р. Вељовић, у својем чланку „Сиромашко право“ — Бранич 1932 г. стр. 133.

То што је сиромашна странка по исправи платила велику таксу за правни посао из исправе, није разлог за одузимање сиромашког права. (Касациони суд у Београду, II одељење бр. 7566 од 10 новембра 1933 год.)

У спору Милана С. противу Владимира С., тужени Владимир молио је суд да одузме тужиоцу Милану признато сиромашко право, са разлога што тужилац ужива од државе пензију; што сем жене и детета не издржава никог; што плаћа луксузан стан 1500.— дин. месечно; што је по писмену које је поднео у спору платио 17.360.— дин. таксе а што не би могао учинити да је сиромашког стања. —

Окружни суд за град Београд, решењем бр. 22153 од 20 маја 1933 год. одбио је молиоца од овог тажења наводећи: „По § 164. грађ. суд. пост. суд признаје сиромашко право оној странци која не може парничне трошкове сносити без штете по нужно издржавање своје и своје породице.

При издавању сиромашког права тужиоцу Милану, суд је узимао у оцену чињенице: 1) да Милан ужива пензију једног потпуковника; 2) да само издржава жену и једно дете; 3) као и то да плаћа стан од 1500.— дин. па је нашао да тужиоцу Милану треба признати сиромашко право. Стога је позивање туженога на ове околности неумесно, јер су оне биле већ једном предмет судске оцене.

Навод туженог да је тужилац по писмену бр. 26816 од 14 III 1931 год. положио таксе 17.360.— дин. и да то не би учинио да је сиромашног стања, без утицаја је, јер је тамо означена такса плаћена пре издавања уверења о сиромашком праву. Најзад по оцени суда такса на писменима, као што је писмено о коме је реч, такве је природе, да се на истом у сваком случају мора платити такса и поред признања сиромашког права, те се из тог не може изводити закључак да тужилац може сносити парничне трошкове без штете по нужно издржавање своје и своје породице §§ 164. и 169. грађ. парн. пост. — Тврђење туженог Владимира да се тужилац бави и шпекулативним пословима и да од њих има доходака, те да би му и по том основу требало одузети сиромашко право, недоказано је, а поред тога и без утицаја на одлуку суда.

Навод туженог да тужилац поред своје пензије и додатка има још и другу плату и зараду као пуномоћник „Ш.“ неумесан је и недоказан, јер тужени није поднео никакве доказе за те своје наводе, нити је означио износ прихода тужиоцевог од претстављеног посла“.

Касациони суд решењем својим бро 7655 од 10 новембра 1933 год. оснажио је ово решење, а жалбу оптуженог молиоца одбацио као неумесну.

Иван Д. Петковић

WWW.UNI... За вођење парнице због обнове спора одобрење сиромашног права не зависи од претходне дозволе за обнову спора. Касациони суд, II одељење, бр. 13842, од 31 децембра 1931 године.

Владимир С. актом бр. 51806 тражио је да му суд призна сиромашко право у парници коју намерава покренути због обнове спора. Поднео је и потребне доказе.

Окружни суд за град Београд, решењем бр. 51806 од 23-IX-1931 одбио је молиоца, са разлога:

„По § 166. гр. суд. пост. за Краљ. Југославију у в. чл. 1. уводног закона за грађ. суд. пост. за Краљ. Југославију, — суд ће одобравати сиромашко право лицима која немају никаква сретства за издржавање.

Међутим пошто се из акта тражења бр. 51806 види да се тражи признање сиромашког права ради обнове спора који се јавља као *res iudicata*, то суд налази да у овом случају нема места признавању сиромашког права молиоцу — § 164. нов. грађ. суд. пост., а пропис § 8. тач. 1. зак. о суд. таксама не предвиђа да се странка може користити сиромашким правом у случају тражења обнове спора. Ово право могло би му се признати само онда ако има и решење да је суд дозволио обнову спора, те зато суд налази да је тражење молиочево неумесно“. —

По жалби молиоца, Касациони суд примедбама бр. 13842 поништио је горње решење са разлога: „Погрешно је суд што је одбио молиоца од тражења да му се призна сиромашко право за вођење парнице због обнове спора нашавши да таквом тражењу нема места пошто молиоц није поднео доказе да му је одобрено поновљење спора.

Напротив, из § 165. грађ. суд. пост. за Краљевину Југославију види се да сиромашко право важи за све процесне радње које се поводом парнице морају предузети, а по § 8. ст. 4 зак. о суд. таксама ослобођење од плаћања таксе постаје још од момента предаје молбе за признање сиромашког права са уверењем о имовинском стању“.

Иван Д. Петковић

То што тужишељева супруга има имовине није разлог за одузимање одобреног сиромашког права. —

Исто тако приход из односа који је предмет спора не може се узети у обзир за оцену права на ослобођење од плаћања такса, кад тај приход није изванредан. (Касациони суд у Београду, III одељ. бр. 7860 од 8 новембра 1933 г.

Окружни суд у Крагујевцу решењем својим Бр. 8651/33 одузео је тужилачкој страни признато сиромашко право

нашавши да се она даље не може овим користити зато што се из уверења о имовном стању види да тужилац прима плату активног официра; да његова жена има извесне непокретне имовине на коју се задужује порезом и најзад што се из решења првостепеног суда бр. 11813|23, којим је туженој страни у овом спору наложено да положи рачуне тужиоцу о целокупним приходима и расходима ортакчког рудника, — види, да је тужилац ортак у руднику са туженом страном, и да тражи полагање рачуна за суму од 416.000.— дин. Нашавши да тужилац с обзиром на изнете чињенице може платити спорну и папирну таксу позвао га је да ову плати.

Међутим по жалби тужиоцевој Касациони суд примедбама свога III одељења бр. 7860 поништио је горње решење са разлога:

„Погрешно је суд приликом оцене питања о томе да ли се тужиоцу треба одузети признато му сиромашко право за вођење овога спора, — узео, да се као мерило за оцену суда да ли тужилац може сносити трошкове парнице без штете по нужно издржавање своје и своје породице има узети у обзир и то што тужиочева супруга према уверењу надлежног општинског суда има извесне имовине, на коју се задужује непосредном порезом. Овако налажење суда противно је одредби § 164. и § 166. грађ. суд. пост. од 1929 год. по коме се за одобрење права узима у оцену само имовинско стање парничара, који то право захтева. Међутим у обзир се не може узети и имовинско стање супруге таквог парничара, која има извесне имовине, пошто по прописима § 109. и § 110. грађ. зак. на супрузи не лежи терет издржавања куће, већ на мужу, у овом конкретном случају на тужиоцу. Стога је суд погрешно узео да тужилац нема право на ослобођење од плаћања парничних трошкова зато што његова супруга има извесне имовине, већ је требао да с обзиром на имовно стање самог парничара оцени да ли може он без штете за издржавање своје и своје породице сносити трошкове парнице, при чему је потребно такође узети у обзир у величину ових трошкова.

Исто тако приликом оцене питања о имовинском стању тужиоца суд је погрешно нашао да се његово имовно стање има ценити с обзиром и на права тужиочева која проистичу из уговора о ортаклуку закљученог са туженом страном.

Из аката спора види се да се спор између парничара води баш око полагања рачуна, које тужилац тражи од тужене стране за свој део у ортаклуку. Дакле материјалне користи из овог уговора за тужиоца, који тражи сиромашко право, претстављају тек једну могућност за тужиоца, али ни у колико не побољшавају имовно стање његово, па према томе и не утичу на оцену у смислу § 164. и § 166. грађ. парн. пост.

од 1929 год. Ово све у толико пре, што је постојање овога уговора било познато суду и приликом одобрења тужиоцу да се користи сиромашким правом и било је предмет судске оцене, те то више не претставља никакву нову претставку за одузимање сиромашког права, кад није утврђено да је тужилац после тога имао каквих прихода из тог уговора о ортаклуку.“

Иван Д. Петковић

Уверење Централног пријавног одељења управе града Београда, да је извесно лице пријављено са станом у једној улици, пошто је доказ да то лице ту станује, све док се прошивно садржини уверења не утврди. (Решење II одељења Касационог суда у Београду од 2 октобра 1933 г. бр. 6028).

М. Ј. молио је, да му се осудно решење Бр. 33451 од 18 нов. 1932 год. понова преда, пошто исто није примио, а предаја истог решења од стране судског разносача неправилно је учињена и прилепљена на туђем стану где он не станује. За доказ свога права, поднео је уверење Централне пријавнице управе града Београда из кога се види да је у време предаје био са станом у улици Стевана Високог бр. 50.

Београдски Тргов. суд решењем својим од 19 јуна 1933 год. Бр. 22606, одбио је молиоца од тражења са разлога:

„Из саслушања позивара овог суда који је извршио предају решења Бр. 33451, односно из чињеница изнетих на овом саслушању: да је Г-ђа С. неколико дана пре ове предаје примила једно друго решење за туженог М.; да је девојка која је на дан предаје - прилепљивања решења прешла из стана, изјавила да решење несме да прими не помињући да оптужени више не станује ту, да се је отселио; као и чињенице да је тужени неколико дана после предаје нашао позивара и питао га зашто је решење прилепио на врата пом. стана када он тамо не станује, види се да је тужени у моменту предаје решења у см. § 360. г. с. п. становао у пом. стану у Далматинској ул. бр. 39. те је предаја апсолутно правилно извршена.

Навод пуномоћ. туженог у жалби бр. 13225 да тужени у моменту предаје решења није становао у Далматинској ул. бр. 39. где је предаја извршена већ у улици Стевана Високог бр. 50. није доказан, јер уз жалбу приложено уверење централне пријавнице Управе Града Београда доказ је само о томе да је тужени заиста био пријављен у ул. Стевана Високог бр. 50., али не и о томе да је он тамо и становао“.

По жалби пуномоћника туженог, Касациони суд при-

медбама свога II одељења од 2 октобра 1933 год. Бр. 6028 поништио је горње решење суда, са разлога:

„Погрешно је разлагање суда да поднето уверење Управе града Београда Бр. 19078 од 12-IV-1933 год., у жалби бр. 13225, није доказ и о томе да тужени станује у улици Високог Стевана бр. 50. — већ само да служи као доказ о пријави стана. Јер ово уверење има карактер јавне исправе из § 187. гр. с. п. и по својој садржини и основу коме оно служи има се узети као доказ да је тужени становао у улици Вис. Стевана бр. 50. а почев од 16-XI-1932 год. као дана пријаве, све док се противно садржини овога уверења не утврди.

Према овом, погрешно је налажење суда да је предаја решења Бр. 33451 од 18-XI-1932 год. правилно извршена у см. § 360. гр. с. п., јер је предаја овог решења, према предњем, извршена у туђем обиталишту, а не у обиталишту где је тужени М. у време предаје становао“.

Јован Д. Смиљанић

Кад признање оптуженога, да је тужиоцу дуговао извесну суму новаца, садржи и признање да је тај дуг ликвидан пребијањем његовог потраживања од трећег лица коме је тужилац такође дуговао исту суму новаца, онда такво признање туженог није дељиво и не може се цепати по § 165. грађ. суд. пост. (Одлука Опште Седнице Касационог Суда од 4 марта 1933 год. бр. 1552).

Тужилачка фирма Н. П. трг. из Крагујевца тужбом својом тужила је Ј. Б. предузимача из Крагујевца због дуга од 12.500.— дин. који потиче за изузету робу из њихове гвожђарске радње.

За доказ свога права поднели су признање туженог дато на протоколу саслушања код Претстојништва градске полиције у Крагујевцу под бр. 7306 од 9-IV-1931. год.

Тужени на рочишту, преко свога заступника, изјавио је, да не признаје тужбено тражење, а по § 185 грађ. суд. пост. ко хоће да се ползује признањем противне стране, он то признање мора узети онако како гласи у целини. Из поднетог доказа види се, да је овај дуг исплаћен — компензацијом преко М. П. на тај начин што је тужилачка страна дуговала фирми М. П. суму коју потражује од њега, а он је потраживао од М. П. толику исту суму новаца, те је на тај начин тужиочева тражбина угашена као што је то и у својој речи код Полицијске власти казао.

Окружни Суд у Крагујевцу пресудом својом од 31 августа 1932 год. Бр. 18926 осудио је на плаћање туженога заснивајући своју пресуду на признању туженога код полицијске власти § 180. грађ. суд. пост.

Што се тиче приговора туженога, да је овај дуг пренео по пристанку тужиоца на М. П. и да је исти на тај начин угашен, суд је исти одбацио налазећи да тужени Ј. ничим није доказао да је овај пренос извршио по пристанку тужилачке фирме § 874. грађ. зак.

Београдски Апелациони Суд пресудом својом од 7 децембра 1932 год. Бр. 10939, по изјављеном незадовољству тужене стране, одобрио је горњу пресуду окружног суда.

Касациони Суд у Београду по изјављеној жалби тужене стране, примедбама свога III одељења од 24 јануара 1933 год. Бр. 301 поништио је горњу пресуду Апелационог суда, са разлога:

„Кад суд обавезу туженога према тужилачкој страни утврђује само саслушањем туженога код градске полиције поднетим у тужби, онда то саслушање које садржи признање туженога да је тужилачкој страни доиста дуговао спорну суму имао је суд да узме у целини онако како цело признање туженога гласи, а није могао према § 185. грађ. суд. пост. да то признање цепа и само онај део који терети туженога да узме на његову штету као доказ, а остали део признања којим тужени тврди да је тај дуг ликвидиран пребијањем потраживања са потраживањем од М. П. да одбацује. Јер ко хоће да се признањем противника користи мора га узети у целини онако како је исказано, а не само онако како њему користи.

Ово нарочито зато, што су обадва правна факта, и признање дуга и измирење дуга компензацијом — једновремена и у тесној вези један с другим; и што без оваквог признања тужба за себе не би имала никаквог доказа“.

Београдски Апелациони Суд није усвојио предње примедбе Касационог Суда, већ је актом својим од 9 фебруара 1933 год. дао следеће противразлоге:

„Кад тужени није ничим доказао — ма да је у смислу § 178. грађ. суд. пост. на њему лежао терет доказивања — да је и тужилачка фирма њему дуговала и пристала на измирење дуга компензацијом, како је то тужени у своме саслушању код престојништва градске полиције у Крагујевцу Бр. 7306/31 навео — онда по налажењу Апелационог Суда, пошто она два главна факта садржана у пом. протоколу саслушања туженога признање спорног дуга и измирење истога дуга компензацијом са неким потврђивањем туженога, нису ни конексни ни симултани, већ претстављају два сасвим одвојена правна факта која не стоје ни у каквој вези, у конкретном случају не стоји случај недељивости признања из § 185. грађ. суд. пост. већ је комплексно признање ове врсте дељиво.

Према томе споредни факат о постојању компензације као недоказан ни у колико не модификује постојање главног

факта признања дуга, које потпуно утврђује основаност и умесност тужбеног тражења у смислу § 180. грађ. суд. пост., па зато Апелациони Суд остаје при својој пресуди“.

Општа Седница Касационог Суда одлуком својом од 4 новембра 1933 год. Бр. 1552, са 11 противу 6 гласова, усвојила је примедбе свога одељења, а противвразлог одбацила.

Јован Д. Смилјанић

КРИВИЧНО ПРАВОСУЂЕ

Постоји дело кривоклетства из § 144. крив. зак., кад се докаже, да је заклетва лажна и да је учинилац био свестан да неку чињеницу под заклетвом пред судом лажно исказује, односно, кад је свестан да својим исказом, као сведок, тврди нешто што није истинито, без обзира на то да ли је баш та чињеница била одлучујућа или не при пресуђењу. (Пресуда Касационог Суда у Београду од 7 јуна 1933 год. Кре 455).

По кривичном предмету покренутом противу Ј. П. због дела из § 144. од. I у в. §§ 146. и 148. од. I. крив. зак., С. Б. због дела из § 144. од. I у в. § 34. од. I крив. зак. и Д. Р. због дела из § 144. од. I у в. §§ 34. од. I, 146. и 148. од. I крив. зак., окружни суд за град Београд пресудом својом од 14 октобра 1932 год. КЗП. 276/32, ослободио је оптужене од оптужбе по овим делима.

Оптужена Ј. П. оптужницом државног тужиоца оптужена је: „да је на дан 5 јула 1929 год. пред надбискупом женидбеног стола у Београду, криво се заклела на околности: 1) да на дан 6 јула 1929 год. није била Д. Р. са С. Б. на престави „Узоран муж“ у 20 часова у позоришту „Мањеж“, и после преставе у кафани на Цветном Тргу, већ да је то била она — Ј. П. те вечери са С. Б. у позоришту на поменутој престави, а да их је Д. Р. само допратила до позоришта и пошто није добила улазницу, да се је вратила кући и да је она — Ј. П. била са С. Б. после преставе у кафани на Цветном Тргу, као и да је њу после тога С. Б. пратио кући; 2) да је неке недеље, три или четири дана после преставе „Узоран муж“ била у друштву са С. Б. и Д. Р. на излету у Земуну, — па је на изложене околности и положила заклетву пред поменути судом, и тиме да је учинила злочин против правосуђа из § 144. од. I у вези § 148. од. I к. з.“

Ценећи питање постојања овог дела, окружни суд је у разлозима своје пресуде навео:

„Да у таквој радњи оптужене Ј., и кад би се узело да је иста лажно посведочила и на исту се околност заклела, нема кривичног дела из § 144. крив. зак., јер да би стајало ово дело, потребно је, да је ова чињеница била одлучујућа за пресуђење брачне парнице Др. Ј. Р. са женом му Д., док у конкретном случају, ова чињеница није била одлучујућа, што је утврђено исказом сведока П. В. претседника надбискупског женидбеног суда, а из саме пресуде поменутог суда не види се, да је исказ овог сведока био одлучујући, — па са ових разлога суд сматра, да овде не стоји дело престављено оптужицом.....“

Противу овакве пресуде окружног суда, која је постала правоснажна, Врховни Државни тужилац поднео је захтев за заштиту закона због повреде материјалног закона у пропису §-а 144. ст. 1 у в. §-а 148. ст. 1 к. з.

Касациони Суд поводом овог захтева одржао је јаван претрес и на истом изрекао своју пресуду којом се захтев за заштиту закона на основу од. II § 357. крив. суд. пост. *уважава*, јер је пресудом окружног суда за Град Београд повређен материјални закон у прописима § 144. ст. 1 у в. § 148. ст. 1 крив. зак. услед нехатног судског образложења о томе, стоји ли дело кривоклетства, са разлога:

„Неосновано је на закону образложење пресуде окружног суда, да нема дела из § 144. к. з. и кад би се узело да је оптужена Ј. П. лажно сведочила под заклетвом, јер да би стојало ово дело, да је потребно да је одлучна чињеница била одлучујућа за пресуђење брачне парнице, што овде није био случај с обзиром на исказ сведока В.

У смислу § 144. к. з. заклетва је лажна кад се докаже, да је учинилац био свестан да неку чињеницу под заклетвом пред судом лажно исказује, односно кад је свестан да својим исказом као сведок тврди нешто што није истинито, а због чијег доказа суд га као сведока испитује што је предмет доказивања у дотичном спору, без обзира на то, да ли је баш та чињеница била одлучујућа или не при пресуђењу. Довољно је, да је суд сматрао да је потребно да се њена истинитост утврди у спору и да је због тога вршио извиђање и испитавао сведока под заклетвом“.

Јован Д. Смиљанић

Фалсификат тестаментна може се појавити у два облика: као прављење лажне исправе о последњој вољи и као преиначење истините исправе о последњој вољи, и обе такве радње пошпадају под пропис § 215. од. 1 тач. 3. крив. зак.

WWW.UNILIB.RS (Пресуда Касационог суда у Београду од 20 марта 1933 год. Кре — 211).

Окружни суд у Шапцу пресудом својом од 27 августа 1931 год. Кзп. 119/19—31 ослободио је од оптужбе И. Ј. због дела из § 215. од. I т. 3. крив. зак. налазећи да у њеној радњи нема елемената потребних за појам дела за које се оптужује. Као разлог за такву своју одлуку окружни суд је навео:

„За појам исправе потребно је, да је сачињена у оној и онаквој форми како закон прописује, па да би могла да створи или укине правни однос међу грађанима. Тако, да би тестаменат као строго формална исправа вредео, потребно је у смислу §§-а 429. и 430. грађ. зак. да га завешталац и напише и потпише. Међутим у конкретном случају нису испуњени ти услови. Вештачењем техничке полиције Управе града Београда Бр. 1297/31 утврђено је, да је садржину инкриминаног тестамената написала опт. Ј. а потпис пок. Љ. И. ставила је на њему друга рука. Дакле, ни текст исправе, ни потпис на њој, ни датум, ни место прављења није написао својом руком пок. Љ. Према таквом стању ствари кад инкриминисани тестамент нема свих тих услова неопходних за појам правог тестамената, онда он није ни исправа чије би прављење и употребу законодавац забрањивао и казном угрожавао“.

Против овакве пресуде окружног суда Одељење Врховног Државног Тужиштва у Београду, поднело је захтев за заштиту закона због повреде материјалног закона у пропису §-а 215. од. I т. 3. К. з.

Касациони суд по размотрењу списа и одржатог јавног претреса изрекао је своју пресуду, којом се уважава захтев, са разлога:

„Да је резоновање окружног суда погрешно, јер кад би се оно усвојило, онда се дело прављења лажног тестамената у опште не би могло извршити. Окружни је суд приликом правне оцене да ли у радњи оптужене Ј. што је у место свога мужа и без његова знања и одобрења направила његов тестаменат уз садејство неког другог лица, изгубио из вида, да се дело фалсификата тестамената може појавити у два облика: као прављење лажне исправе о последњој вољи и као преиначење истините исправе о последњој вољи. У овом случају дело фалсификата тестамената извршено је на тај начин што је направљен лажни тестаменат, а таква радња потпада под удар т. 3. од. I §215. К. з. Према томе оваква одлука суда садржи повреду материјалног закона из § 215. од. I тач. 3. К. з.

Јован Д. Смилјанић

АДМИНИСТРАТИВНА ПРАКСА

РЕШЕЊА ОПШТЕ СЕДНИЦЕ ДРЖ. САВЕТА

I

О разумевању тач. 5. и 6. § 88. Закона о народним школама од 5 децембра 1929 године.

Казне из тач. 5. и 6. § 88. Закона о народним школама може Министар просвете применити и на оне наставнике и школске надзорнике, који иначе имају довољан број година службе за стицање права на личну пензију, и у том случају применом ове казне они губе стечено право на личну пензију.

II

О разумевању чл. 15. и 18. у вези са чл. 23. и 24. односно чл. 19. и 34. став 2. Закона о Државном савету и управним судовима.

И на полицијске казнене одлуке — у колико то није изузето специјалним законским прописима — има се применити чл. 15., 23. и 34. Закона о Државном савету и управним судовима уз ограничење чл. 19. тач. 3. и чл. 33. става 2. поменутог закона т. ј. и оне потпадају под управно судовање.

Од 29 априла 1933 год. Бр. 13619

I

О разумевању чл. 56. у вези чл. 34. Царинског закона.

Ако увозник уз декларацију није поднео у смислу чл. 34. Царинског закона исправу којом доказује да робу увози у сврху за коју закон даје бенефицију ослобођења или бенефицију нижих дажбина, што се на царинарници наплаћује, па су стога на увезену робу наплаћене нормалне дажбине, може тражити у смислу чл. 56. Царинског закона повраћај разлике између плаћених и бенефицираних дажбина; она му се мора вратити као неумесно наплаћена, кад докаже исправом надлежне власти да је роба заиста увезена за односну сврху за коју закон даје бенефицију ослобођења или бенефицију нижих дажбина што се на царинарници наплаћује.

II

О разумевању чл. 1. Закона од 27 децембра 1932 год. о аушентичном тумачењу § 110. Закона о чиновницима од 31 марта 1931 године.

При доношењу одлуке о престанку службе државних службеника управне власти су дужне позвати се поред § 104. тач. 16. и на § 110. Закона о чиновницима грађанског реда од 1931 године.

III

О разумевању става 2. § 12. Закона од 23 децембра 1932 године о накнадним и ванредним кредитима уз буџет државних расхода и прихода за 1932/33 годину.

Административни спорови, код којих се вредност спорног предмета може одредити, сматрају се процењивим и такса за тужбе (жалбе) код Државног савета и управних судова по овим споровима има се наплатити по ставу 2. под 1) и 2) § 12. Закона од 23 децембра 1932 године о накнадним и ванредним кредитима уз буџет државних расхода и прихода за 1932/33 годину.

IV

О разумевању чл. 1. Уредбе о припадностима у природи шумарског стручног особља код Управе државних шума од 1932 године.

Одредба чл. 1. Уредбе о припадностима у природи шумарског стручног особља код Управе државних шума (Службене новине бр. 236—ХС од 12 октобра 1932 године) односи се само на стручно особље код Министарства шума и рудника, дирекција шума и шумских управа т. ј. на оно особље, које има спрему наведену у § 132. односно у § 135. Закона о шумама од 21 децембра 1929 године.

Од 22 и 23 маја 1933 године Бр. 16102/33

I

О разумевању § 19. Финансијског закона за 1931/32 год. којим се даје аутентично тумачење чл. 71. Закона о буџетским дванаестинама за април—јули 1925 године.

Пропис § 19. Финансијског закона за 1931/32 год., који даје законодавно тумачење чл. 71. Закона о буџетским дванаестинама за април—јули 1925 године не може се применити и на раније изречене пресуде Државног савета у корист тужитеља.

II

О разумевању тач. 3. чл. 312. у вези са чл. 308. Закона о устројству војске и морнарице од 1931 год. односно тач. 6. § 116. у вези са § 113. Ч. з.

Време сталног војног свештеника као војног чиновника, односно војног свештеника као чиновника грађанског реда, проведено у духовничкој служби признате вероисповести пре постављења за војног свештеника, које се по тач. 3. чл. 312. Закона о устројству војске и морнарице односно по тач. 6. § 116. Закона о чиновницима признаје за одређивање количине пензије, — није време у смислу чл 308. Закона о устрој-

У
Н
И
В
Е
Р
З
И
Т
Е
Т
С
К
А

Б
И
В
Л
И
О
Т
Е
К
А

ству војске и морнарице односно у смислу § 113. Закона о чиновницима, те се стога не може рачунати и за положајни додатак као основ за одређивање количине личне пензије.

III

О разумевању чл. 22. одредаба закона о државној трошарини, таксама и пристојбама од 20 децембра 1921 године.

Молбе за повраћај унапред наплаћене или положене таксе, или пристојбе, у случајевима где важност уговора или исправе зависи од претходног одобрења неке државне или аутономне власти, у смислу другог става напомене 7. уз Т. бр. 12. Закона о таксама у вези прописа последњег става чл. 20. истог закона, нису везане за рок од 90 дана из чл. 22. Закона о државној трошарини, таксама и пристојбама од 27 јула 1921 г.

IV

О разумевању чл. 240. став I Закона о чиновницима од 1923 године, односно чл. 210. став I Закона о државном саобраћајном особљу од 1923 године, § 273. у вези са § 277. Закона о чиновницима од 1931 године, односно § 260. у вези са § 263. Закона о државном саобраћајном особљу од 1931 год.

Прописи чл. 240. став I Закона о чиновницима од 1912 године, чл. 210. става I Закона о државном саобраћајном особљу од 1923 године, § 273. у вези са § 277. Закона о чиновницима од 1931 године и § 260. у вези са § 263. Закона о државном саобраћајном особљу од 1931 године имају се разумети тако да кћи, пунолетна или малолетна, ако јој је отац служио под владом ранијих закона и по одредбама тих закона била му одређена и лична пензија, а умро пре ступања на снагу Закона о чиновницима од 1931 г. односно Закона о државном саобраћајном особљу од 1931 године, нема право на пензију по одредбама новог закона, ако јој је мати као уживалац породичне пензије умрла, или се преудала под владом новог закона.

Од 21 и 22 јуна 1933 год., Бр. 19317/33

О разумевању тач. 3. става I § 270. Закона о чиновницима, односно тач. 3. става I § 258. Закона о државном саобраћајном особљу, од 1931 год.

Време из тач. 3. става 2. § 270. Закона о чиновницима, од 31 марта 1931 године, рачуна се у рок за стицање права на пензију по § 113. и за одређивање процента од положајног додатка у смислу § 124. истог закона. Исто тако време из тач. 3. става 1. § 258. Закона о државном саобраћајном особљу, од 21 јула 1931 године, рачуна се у рок за стицање права на пензију по § 121. и за процењивање процента за пензију од положајног додатка у смислу § 131. истог закона.

Од 23 и 25 септембра 1933 год. Бр. 27400

ПРИКАЗИ:

Живојин М. Перић, проф. права Београдског Университета: Сведоци као доказно средство у новом југословенском грађанском поступку. Београд, 1934. Издање књижаре Геца Кона, — Библиотеке за правне и друштвене науке. Стр. 64.

Горња књига јесу знатно допуњена предавања, снабдевена белешкама и поговором, која је одржао г. проф. Перић на Коларчевом народном Универзитету 13. и 16. октобра 1933. год. по горњој теми.

Г. Перић је присталица законске теорије доказа у грађанским парницама, која је до увођења у живот новог поступка важила на територији бив. Краљевине Србије а донета у главном по угледању на француско законодавство. Писац се не може да сложи са тим, да се сведоци употребљују пред судом без ограничења на суму и природу онога о чему има да сведоче и у својим снажним разлозима, протканим дубоким опажањима а местимично и иронијом, износи све последице до којих ова теорија доводи.

На закључку г. Перића је предлагао да на територији бив. Краљевине Србије остану и даље они прописи о доказима који су до 1. јануара 1934. год. важили, пошто се с правом боји да ће прилике доцније натерати законодавца да се врати овом систему, наравно уз веома велике тешкоће и после горких разочарења и рђавих искустава.

Уз велику већину српских правника, ми смо потпуно прихватили гледиште г. Перића о чему сведочи и сам текст његове горње књиге и мислимо да је се погрешило, што се није усвојило ово његово мишљење.

Мишљење г. Перића изазвало је буру код правника из Загреба углавном, али им је г. Перић свима достојно одговорио у Поговору своје књиге. Међутим, после г. Перића, нико се није више јавио да јавно, у виду предавања, изнесе мишљења и закључке који би били противни г. Перићевим, из чега с правом закључујемо, да је врло тешко наћи одговарајућу аргументацију и изложити своје мишљење супротно г. Перићевом, пошто зато треба имати искуство, ерудицију и дијалектику г. Перића, што је веома тешко наћи све у једном човеку.

Ова књига заслужује сву пажњу наших правника. Не треба ни један да остане а да је не прочита, да би видео до каквих све последица доводи доктрина слободног судског сведочанства у вези са слободним судиским уверењем. У исто време ова књига послужиће свакоме као докуменат како један стари правнички мајстор окреће и преврће доктрине и схватања којима не би требало да је место у једном овако важном законуку. Шта је старо изгубљено, а шта је

WWW.UNILIB.RS

У
Н
И
В
Е
Р
З
И
Т
Е
Т
С
К
А
Б
И
В
Л
И
О
Т
Е
К
А

се новим добило, ето то је укратко оно што горња књига пружа сваком разумном правнику.

Др. Видан О. Благојевић
адвокат.

Др. Лав Хенигсберг, судија Стола седморица у Загребу: Кривични поступак о правним лековима. Систематска излагања. Београд 1933. Издање књижаре Геце Кона. Стр. 136.

Писац ове књиге г. Др. Лав Хенигсберг касациони судија из Загреба, познат је нашим правницима као писац значајних дела из области кривичног процесног права. Тако је он написао коментар штампарског права, који смо приказали у Браничу за децембар 1932. год., а којим је писац ову веома значајну правну материју приказао нашим правницима зналачки, пружајући за најтеже ствари најпростија решења. А пре овога дела, г. Др. Хенигсберг је објавио један од првих коментара кривично судског поступка и Уредбе о пословном реду за кривичне судове, уз значајно дело посвећено обрасцима по кривичном поступку. Тиме је писац науку кривичног процесног права задужио веома много и заслужио да се о њему са највећом пажњом говори, у толико пре, што је ово еклатантан доказ да изучавање кривичног права са поступком у нашој држави није ограничено само на једног јединог човека, већ да има првокласних правника који му своју пажњу посвећују.

До појаве овога дела, ми смо објашњења из непотребно компликоване партије о правним лековима црпели најпре из значајног уџбеника Кривично судског поступка г. Др. Боже Марковића. проф. Универзитета из Београда. Доцније, његова излагања допуњена су Научним и практичним коментаром кривично судског поступка г. Др. Михаила П. Чубинског проф. Универзитета из Суботице и Теоријом о кривично судском поступку од г. Др. Метода Доленца проф. Универзитета из Љубљане. Овде никако не треба заборавити нити умањити значај Потсетника за примену судског кривичног поступка од г. Стојана Јовановића судије окружног суда за округ београдски, који је уз то дао и одличне Обрасце за примену истог поступка.

Са појавом, пак, горњег дела, правна наука је добила систематски изложену ову непотребно компликовану правну материју, јасно, прегледно и прецизно изнету, у добром језику, што му даје нарочито преимућство.

Од свих партија кривично судског поступка, она која се на правне лекове односи, најкомпликованија је и најтежа. Док је судови у пракси уз сарадњу адвоката нису упростили, она је представљала право баука за државне тужиоце

и адвокате, пошто је непотребно формалистичка, недовољно јасна, правећи не увек јасну разлику између повреде формалног и материјалног закона и захтевајући увек стручно знање и одлично познавање поступка од онога који жели да изјави правни лек.

Ова непотребна компликованост објашњена је елементарно, језиком приступачним и ширим масама, тако прегледно у горњем делу, да се губи престава о тешкоћама које само читање закона изазива.

Г. Др. Хенигсберг се задржава на сваком од правних лекова: на жалби као споредном правном леку кратко и мало, на ревизији пак, као основном правном леку, веома опширно и комплетно, да посвети нешто мању пажњу обема призивима и да заврши своја излагања са захтевом за поновљење кривичног поступка.

За нас адвокате од неоспорног су значаја нарочито ревизиска разлагања пишчева. Из њих се добија јасна слика о значају и обиму §§ 336. и 337. крив. суд. поступка и види се очигледно шта је повреда формалног а шта материјалног закона. Свака тачка ова два дуга параграфа добила је своје исцрпно објашњење, а цео поступак престављен зналачки и с тога врло просто. Исто се може рећи и за призив.

Маса спорних питања, на којима се на жалост не можемо задржати, добила је своје правилно решење. По читању ове књиге, на ствари се сасвим друкчије гледа. То је разлог због чега ову књигу нарочито препоручујемо правним практичарима — адвокатима и судијама, уверени, да ће њихово знање, из ове компликоване правне материје, бити знатно веће по прочитању књиге г. Хенигсберга, а њихови правни лекови, односно призивне и ревизиске пресуде, биће ближи закону.

Др. Видан О. Благојевић
адвокат.

Записник

VII седнице Одбора Адвокатске Коморе у Београду, одржане 3 јануара 1934 г. у 5 час по подне у Београду.

Присутни: претседник г. Др. Драг. Јанковић, чланови одбора г. г.: Савко Дуканац, Др. Иван Рибар, Др. Миленко Стојић, Др. Јанко Олип, Трипко Жугић, Др. Видан Благојевић, Владимир Симић, Сима Алкалај, Љубиша Димитријевић, Драгомир Ивковић, Лука Пешић, Драгослав П. Ђорђевић, Младен Цинцар-Јанковић, Живорад Ђермановић, Милан Живадиновић.

Претседник г. Др. Јанковић отвара седницу у 5 час. по подне и даје реч секретару г. Влад. Симићу да реферише по предметима из свога делокруга. По реферату г. Симића донете су ове одлуке:

По тражењу г. Ивана Ратковића решено је, да му се одреди прави ранг у адв. именуку према податцима, које је поднео. У погледу на списак адвоката достављен судовима, одбор остаје у свему при својој ранијој одлуци од 14 септембра 1932 године. Године проведене у државној служби да му се не урачунају у адвокатуру за ранг.

Поводом овога случаја решено је и то: да се позову појединачно сви они адвокати, који ни до данас нису доставили податке за адв. именик ради одређивања ранга, да најдаље до 1 марта 1934 г. ове податке пошаљу, с тим, да ће они, који дотле податке не буду послали, бити уведени по азбучном реду на крају именика.

По тражењу Београдског трг. суда Бр. 2766/33 решено је, да се обавести Суд, да је преузиматељ канцеларије пок. Милована Милошевића г. Гојко Терић, адв. из Београда, а исто тако обавестити и г. Терића, да по овоме предмету обави што је потребно, по ранијем овлашћењу.

Брише се из именика адвоката г. Александар Арсенијевић, адв. из Београда због пресељења на територију Адв. коморе у Новом Саду.

Одобрава се г. Крсти Радовановићу упис у именик адвоката са седиштем канцеларије у Београду и г. Димитрију Драшковићу са седиштем у Ваљеву.

За преузиматеља канцеларије пок. Радисава Суботића, бив. адв. из Крушевца, одређује се г. Милутин Вељковић, адв. из Крушевца, а пок. Радисав Суботић брише се из именика адвоката под 26-X-1933 г. као даном његове смрти.

Одобрава се г. Милисаву Анђелићу упис у именик адв. приправника на вежби код г. Уроша Бјелића, адв. у Београду.

Брише се из именика адвоката г. Ђорђе Молеровић, адв. из Крагујевца под данашњим. пошто се адвокатуру одрекао.

Брише се г. Михаило Јањић из именика адв. приправника под 6 децембром 1933 год. због преласка у државну службу.

Брише се из именика адвоката г. Василије Мијовић, адв. из Неготина, због осуде казном губитка часних права поред главне казне под даном извршности осудне пресуде.

Одобрава се г. Животи Михајловићу упис у именик адвоката са седиштем у Мионици, под условом да плати уписнину и остале дажбине.

Брише се из именика адвоката г. Др. Љубомир Поповић, адв. из Београда, под 9 децембром 1933 због постављења за краљ. јавног бележника у Гарешници.

Решено је поводом претставке г. Љубише Ивковића Бр. 2712|33, да се прикупе и други случајеви судских грешака, па да се Министарству правде поднесе један акт са протестом и захтевом за начелно решење. Одлука прошле седнице поводом овога предмета у оволито се мења.

Реч добија секретар г. Љубиша Димитријевић, да реферише по предметима из свога делокруга. По реферату г. Димитријевића донете су ове одлуке.

Одбија се г. Љубинко Апостоловић, чин. коморе, од тражења, да му се призна повећање плате од 300.— дин. за месеце новембар и децембар 1933 г., пошто повећање плате може важити само са ступањем на снагу буџета за 1934 г. т. ј. од 1 јануара 1934 г.

Одобрава се новчана помоћ г-ђама Драгињи уд. Милутина Поповића и Јелени уд. Стеве Добривојевића и то: г-ђи Поповић 3000.— дин., а г-ђи Добривојевић 500.— дин., с тим, да се исплата изврши сукцесивно, т. ј. у ратама када и у колико буде новца у благајни.

(Следују одлуке по тужбама против адвоката, које се по закону не могу објављивати),

Претседник г. Др. Јанковић закључује седницу у 7.45 час. по подне.

Записник је прочитан и примљен.

(Следују потписи присутних чланова одбора и овера претседника и секретара).

Записник

VIII седнице Одбора Адвокатске коморе одржане 17 јануара 1934 год. у 5 час. по подне у Београду

Присутни: Заменик претседника г. Милан Драговић, чланови одбора г.г.: Војислав Милошевић, Савко Дуканац, Др. Иван Рибар, Др. Јанко Олип, Влад. Симић, Милорад Павловић, Љубиша Димитријевић, Драгомир Ивковић, Лука Пешић, Драг. П. Ђорђевић, Младен Цинцар-Јанковић, Живорад Ђермановић, Др. Видан Благојевић, Трипко Жугић, Сима Алкалај.

На путу су: претседник г. Др. Јанковић и члан одбора г. Милан Живадиновић а извинио се због недоласка г. Др. Миленко Стојић.

Зам. претседника г. Драговић отвара седницу у 5 час. по подне и даје реч секретару г. Влад. Симићу да реферише о предметима из свога делокруга. По реферату г. Симића доносе се ове одлуке:

Одобрава се г. Светозару С. Недоку упис у адв. именик са седиштем канцеларије у Параћину.

Одобрава се г. Сави Стојићу упис у адв. именик са седиштем канцеларије у Сврљигу.

Брише се из именика адв. приправника г. Др. Кајон Јешуа под 30-XII-1933 г., пошто је ступио у суд на вежбу.

Брише се из именика адв. приправника г. Данило Ц. Грегорић под 30-XII-1933 г. због ступања у суд на вежбу.

Одобрава се г. Александру Трифунцу упис у именик адв. приправника на вежби код г. Душана Димитријевића, адв. у Београду.

По акту Бр. 31/84 решено је, да се тражи од Министарства правде, да се уведу у живот, односно добију обавезну снагу прописи § 2. Зак. о извршењу и обезбеђењу, по коме судска поравнања имају извршни наслов.

Решено је, да се наредбом позову сви они адвокати, који су се преселили из једног места у друго, а нису та пресељења саобразили закону о адвокатима, да у року од 15 дана регулишу пресељења, у противном, биће предати дисциплинском већу због непоступања по наредби коморе.

Зам. претседника г. Драговић даје реч секретару г. Љубиши Димитријевићу да реферише по предметима из свога делокруга.

(Следују одлуке по тужбама против адвоката, које се по закону не могу објављивати.)

Зам. претседника г. Драговић закључује седницу у 7⁴⁰ час. по подне.

Записник је прочитан и примљен.

(Следују потписи присутних чланова одбора и овера зам. претседника и секретара).

РАСПОРЕД РАДА У БЕОГРАДСКИМ СУДОВИМА ЗА 1934 ГОД.

Касациони суд у Београду

Прво одељење решаваће све кривичне предмете из привора и слободе са територије Београдског апелационог суда, изузев оне, који су раније били у неком другом одељењу, и све штампарске кривице са целокупне територије овог Суда. Решаваће и оне грађанске предмете, који су раније били на решавању у њему, ако понова дођу. Претседник првог већа је претседник Суда г. др. Душан Суботић, судије г. г. Божидар Катанић, Божидар Прокић, Драгутин Арнаутовић и Светомир Вукајловић.

Друго одељење ће решавати све грађанске предмете, спорне и друге врсте са територије Београдског апелационог суда, изузев оне са територије окружних судова: Алексиначког, Ваљевског, Крагујевачког, Крушевачког, Ужичког, Чачанског и Шабачког. Предмете, који су раније решавани у овоме одељењу, оно ће решавати ма они били и са територије ових судова. Друго одељење решаваће и све предмете, који се односе на братинске касе и осигурање државних саобраћајних радника. Веће сачињавају судије г. г. Велимир Ристић, Трајко Стаменковић, Михајло Бркић, Димитрије Мишосевић и Војислав Паљић.

Треће одељење ће решавати грађанске предмете са територије Скопског апелационог суда, предмете са територије судова: Алексиначког, Ваљевског, Крагујевачког, Крушевачког, Ужичког, Чачанског и Шабачког. Решаваће све експропријације, таксене кривице и спорове око Ратне штете са читаве територије Касационог суда. Веће сачињавају судије г. г. Лазар Урошевић, Русомир Јанковић, Милош Јовичић, Стеван Живковић и Милан Подградски.

Четврто одељење решаваће кривичне предмете из привора и слободе са територије Скопског апелационог суда, изузев оне, који су решавани у неком другом одељењу, решаваће још све грађанске предмете из надлежности Главне контроле или предмете у вези са самоуправним потраживањима и комесарима Главне контроле и њиховим захтевима и жалбама. Веће сачињавају судије г. г. Сава Шапчанин, Милорад Куртовић, Петар Николић, Живојин Васиљевић и Светолик Милутиновић.

Све несвршене предмете из прошле године решаваће свако одељење у својој надлежности. Судаћи секретари су г. г. М. Радмиловић, Т. Ивановић и К. Марковић. Секретар г. С. Тошић вршиће дужност благајника и деловође.

Апелациони суд у Београду

У Београдском апелационом суду распоред за 1934 год. извршен је по одељењима овим редом:

Прво одељење решаваће све грађанске предмете са територије суда. Веће сачињавају претседник г. Милан Струнцилић и судије г. г. Момчило Маринковић, Богдан Ђорђевић, Александар Маринковић и Лаза Радовановић. Заменици су г. г. Михаило Златановић и Љубомир Петровић.

Друго одељење решава грађанске спорове и неспорна дела. Веће чине судије г. г. Александар Андријевић као претседник, др. Данило Данић, Владислав Вујовић, Михаило Златановић и Љубомир Петровић. Заменици су г. г. Александар Маринковић и Лазар Радовановић.

Треће одељење решава кривичне предмете. Веће састављају судије г. г. Драгомир Милојевић као претседник, Љубомир Бусарчевић, Павић Обреновић, Душан Јанковић и Никола Ничота. Заменици су г. г. Лазар Радовановић и Љубомир Петровић. Чланови овога већа по потреби ће образовати веће од три судије.

По предметима грађанске природе, који се решавају и разматрају по одредбама Грађанског судског поступка, заменици судија биће секретари суда г. г. Драгутин Кнежевић, Добривоје Тривунац и Добривоје Ђорђевић.

Окружни суд за град Београд

I

Број и састав судских одељења

1) I Кривично веће:

У састав овога већа улазе Претседник суда и судије г. г. Миливоје Вељовић, Милутин Мрваљевић и Михајло Захарић. У случају спречености Претседника суда, који је и судија Државног суда за заштиту Државе, претседник већа биће г. Миливоје Вељовић.

Ако се тиче суђења кривичних дела, за које кривични закон предвиђа казну смрти или вечите робије, у састав већа поред Претседника суда и судија г. г. Миливоја Вељовића, Милутина Мрваљевића и Махајла Захарића ући ће и судија Иван Живковић и Миодраг Штерић, односно судија г. Милан Радосављевић ако је који од чланова већа спречен.

Записничари у овом већу биће: Даница Китић, Вељко Чулић, Миленко Јовановић, Даница Николић, суд. приправници и Петар Коробаревић, зван. днев.

2) II Кривично веће:

У састав овога већа улазе судије г. г. Војислав Цветковић, Иван Живковић и Миодраг Штерић. — Претседник већа биће г. Војислав Цветковић. Ако се тиче суђења кривичних дела, за које кривични закон предвиђа казну смрти или вечиту робију у састав већа поред горњих судија ући ће и судије г. г. Милутин Мрваљевић и Михајло Захарић.

У случају спречености претседника већа г. Војислава Цветковића претседник овог већа биће г. Иван Живковић.

У случају спречености осталих судија у састав овога већа улази судија г. Радоје Јанковић.

Запистичари у овом већу биће:

Војислав Тричковић, Радомир Михајловић, Миодраг Терзић и Макс Краус, суд приправници.

3) I Грађанско веће:

У састав овога већа улазе судије г. г. Вук Радовић, Угљеша Марјановић и Дамјан Трифуновић.

Претседник већа биће судија г. Вук Радовић, а у случају спречености истог, претседник већа биће судија г. Угљеша Марјановић,

У случају спречености осталих судија у састав овога већа улази судија г. Владимир Александровић.

Записничари у овом већу биће:

Велибор Јовановић, Љубица Недељковић, Миодраг Милетић, Загорка Филиповић, суд. приправници и Божидар Миленковић, архив. чиновник.

4) II Грађанско веће:

У састав овога већа улазе судије г. г. Никола Ракић, Будимир Плакаловић и Војислав Суботић.

Претседник већа биће судија г. Никола Ракић, а у случају спречености истог, претседник већа биће судија г. Будимир Плакаловић.

У случају спречености осталих судија у састав овога већа улази судија г. Михајло Захарић.

Записничари у овом већу биће:

Урош Новаковић, Милорад Илић, Милорад Стојадиновић, Самуило Караоглановић, Мира Шимат, судски приправници.

5) Одељење судије појединца за кривичне ствари:

Судија појединац за кривичне ствари биће г. Душан Банић.

У случају спречености истог замењиваће га судија г. Владимир Александровић.

Записничари у овом одељењу биће:

Братислав Јовановић, суд. приправник и Јелена Бојић, арх. приправница.

6) *Одељење судије појединца за грађанске ствари:*

Судија појединац у овом одељењу биће г. Ђурђе Маринковић.

У случају спречености замењиваће га судија г. Душан Леко.

Записничари у овом одељењу биће:

Љубивоје Димитријевић и Милан Аранђеловић, суд. приправници.

7) *Стечајни судија и судија за поравнања* биће судија г. Владимир Александровић.

У случају спречености замењиваће га судија г. Душан Банић.

Записничари у овом одељењу биће:

Драгутин Живковић, суд. приправник и Зорка Савић, арх. чиновник.

8) *Истражне судије* биће: г. г. Душан Леко, Милан Радосављевић и Радоје Јанковић, који ће у исто време водити и истраге по закону о штампи и окончати све старе кривичне предмете.

У случају спречености кога од истражних судија замењиваће га други истражни судија.

Записничари код истражних судија биће:

Код г. Душана Леко: Оливера Пачић, Др. Јешуа Кајон, суд. приправници, Десанка Вучетић и Вукашин Димитријевић, зван. днев.

Код г. Милана Радосављевића: Богољуб Божић, Драгиша Поповић и Марсел Финци, суд. приправници и Милан Вукосављевић, зван. дневничар.

Код г. Радоја Јанковића: Селимир Ђорђевић, Данило Грегорић, и Јагода Раденковић и Славка Црнојачки, суд. приправници.

9) Судија г. Угљеша Марјановић поред рада у своје одељењу решаваће о повраћају таксе у смислу § 65. Зак. о таксама.

10) Судија г. Дамјан Труфунковић поред рада у своје одељењу вршиће све потребне радове за одлуку по предметима земљорадничких и занатских задруга.

11) Надзорник затвора биће истражни судија г. Милан Радосављевић а у случају његове спречености замењиваће га у тој дужности истражни судија г. Радоје Јанковић.

12) Избор претседника у смислу чл. 9. Зак. о атару општине града Београда вршиће II грађанско веће.

13) Судија за млађе малолетнике биће судија г. Михаило Захарић, а његов заменик судија г. Миодраг Штерић.

II

Надлежност

1) I и II кривично веће судиће кривичне ствари које им се доделе дневним распоредом.

Поред тога у делокруг рада кривичних већа улазе и следећи послови:

а) I кривично веће решаваће и доносиће одлуке по свима кривичним стварима у колико не спадају у надлежност судије појединца за кривичне ствари.

б) II кривично веће решаваће све призивне ствари.

2) I и II грађанско веће судиће грађанске ствари које им се доделе и то: I веће радиће све грађанске ствари уведене у уписник под непарним бројевима а II веће под парним бројевима.

Поред тога у делокруг рада грађанског већа улазе следећи послови:

а) I грађанско веће решаваће и доносиће одлуке по свима грађанским стварима које не улазе у надлежност судије појединца по грађанским стварима а биће и стечајно оделење као и оделење за принудно поравнање ван стечаја.

Исто тако решаваће по предметима јавних продаја непокретних имања.

б) II грађанско веће решаваће све призивне и рекурсне ствари.

3) Судија појединац за кривичне ствари судиће сва кривична дела према својој надлежности а доносиће и све остале потребне одлуке за које није надлежно веће.

4) Судија појединац за грађанске ствари судиће и расправљаће све грађанске ствари и доносиће потребне одлуке за које није надлежно веће а биће и судија који ће одлучивати и доносити одлуке по § 5. ст. 4. г. с. п.

5) Правни спорови који се с обзиром на одредбе уводнога закона за закон о суд. поступку у грађанским парницама имају расправити по досадашњим прописима даваће се у рад свима већима.

III

Секретар суда г-ђица Десанка Станимировић, радиће послове судске управе у оделењу судске писарнице претседника суда. Примаће поднеске и списе који долазе суду по кривичним предметима, водиће рачуна по предметима јавних продаја. Над целокупним особљем, изузев судија, водиће надзор како у погледу њиховог рада тако и у погледу боловања, одсуства и долажења на дужност.

Секретар суда г-ђица Милица Ђорђевић биће на раду у пријемној канцеларији, где ће се обављати пријем свих поднесака и списа у грађанским стварима. Исто тако вршиће пријем целокупне званичне поште.

Њени помоћници биће: Видосава Петровић, суд. приправник и Персида Гођевац, званичник. Г-ђица Петровић радиће још и по предметима који су заведени у уписник „Пом“

и „Кро“ а помагаће јој гђица Десанка Вучетић, званичник дневничар.

IV

За престојника судске писарнице, који ће као водилац новчане књиге бити режисер суда одређен је г. Светозар Срећковић, чиновника овог суда.

Његови помагачи биће: Димитрије Пешић, архив. чиновник, Наталија Коровајева, архив. приправник и Милица Тодоровић званичник дневничар.

Г. Милорад Штерић, судија, поред редовне своје дужности вршиће и дужност руковоаца судске касе заједно са г. Светозаром Срећковићем.

V

За управитеља одељења судске писарнице за грађанске ствари одређујем г. Милића Бојовића, чиновника овог суда.

У овом одељењу у коме ће се вршити све овере и преписи по грађанским стварима радиће: Борисав Варјачић, канцеларијски чиновник, Милорад Васић, архив, приправник, Даница Томић и Славка Путник званичници, Вероника Криницаја, Ангелина Николић, Љубица Сотировић, Милева Марковић и Катарина Виларевић, званичници дневничари.

Даница Томић, званичник дневничар поред свога додељеног рада помагаће и пријемној канцеларији.

Преписе по грађанским стварима вршиће: Анђелија Стевчић, званичник, Вукосава Павловић и Рашела Алмозлино, зван. дневничар.

Надзор над радом ове судске писарнице вршиће Драгољуб Петровић, суд. приправник, који ће уједно обављати и све послове предвиђене § 86. закона о уређењу судова и § 179. г. с. п.

VI

За управитеља судске писарнице за кривичне ствари одређујем г. Божу Стојиљковићу, чиновника овог суда.

У овом одељењу вршиће све овере и преписе по кривичним стварима и радиће: Цвета Маринковић, Ленка Аврамовић, Даринка Сарић, званичници, Добрила Гаковић и Спира Јањев, зван. дневничари.

Преписе по кривичним стварима вршиће Нина Вдоненко, Лепосава Агбаба и Радомирка Панић, зван. дневничари.

Надзор над радом ове писарнице вршиће Александар Кнежевић, суд. приправник, који ће поред поменуте дужности водити и уписник „Су.“

VII

У комисију за преглед садржине пакета и процену драгоцености одређени су г.г. Светозар Срећковић, Димитрије Пешић и Божидар Стојиљковић.

За пријем износа или пошиљке у вредности преко 5.000 дин. одређен је г. Димитрије Пешић а другог чиновника одредиће водилац новчане књиге.

За предају на пошту и пријем са поште одређен је: Милорад Васић, архив. приправник и Владимир Вукојичић служитељ.

VIII

Претседници већа, судије-појединци, истражне судије воде рачуна о томе да се сви послови уредно отправљају.

Саобраћај са странкама и осталим лицима вршиће се за све време канцеларијског рада.

IX

Грађанске расправе и претреси одржаваће се у свима данима у недељи сем четвртка.

X

Служитељи ће вршити унутарњу службу у суду као и потребне кућне радове и стараће се за одржавање чистоће.

Позивари и разносачи обављаће службене послове ван судске зграде у колико исти не спадају у делокруг судија или других чиновника суда.

XI

Предмети на раду у кривичним већима и грађанским одељењима као и код судије појединца из 1933 год. имају се изградити до 15 јануара 1934 год. о чему ће председавајући као и појединачни судија поднети писмен извештај председнику суда до 16 јануара 1934 год.

По један примерак ове наредбе дати сваком већу, појединцима и истражним судијама, као и судским писарницама.

XII

Овим распоредом нису обухваћени г.г. судије Никола Поповић и Драгослав Јовановић, са разлога што се г. Поповић налази на раду у Аграрном суду у Приштини а г. Драгослав Јовановић као шеф кабинета Министарства правде.

Такође нису обухваћени ни г.г. суд. приправници Десанка Јездић, Бранко Бољарић, Никола Успенски, Милић Кастратовић на раду у Државном тужиоштву за град Београд, Мирко Ђурђевић, на раду у аграрном суду у Скопљу, Душан Уцовић на раду у Вишем Државном Тужиоштву, Иван Милићевић, на раду у одељењу Врховног Државног тужиоштва при Касационом суду, Василије Деклић архив. чиновник на раду у Државном суду за заштиту Државе и Славка Спасић зван. дневничар на раду у Државном суду за заштиту Државе.

У колико буде било персоналних промена у толико ће се распоред допуњавати.

Београдски Трговачки Суд

Претседник суда вршиће све послове судске управе предвиђене у §§ 7. и 8. гр. п. п. у чему ће му помагати пристав овога суда в. д. секретара Главудиновић Десанка.

У случају спречености претседника ће у вршењу ове дужности замењивати као најстарији г. Стојановић Ст. Благоје, судија овога суда.

Редовну судску власт у овом суду вршиће зборни судови у два одељења и две судије појединци.

У састав првог судског одељења улазе:

Претседник суда као претседник већа, судија Дридаревић Славољуб, као државни судија и један почасни судија.

Чланови овога већа сачињаваће прво позивно и рекурсно веће.

У састав II одељења улазе:

Г. Стојановић Благоје, као претседник већа, г. Лазаревић Светозар као државни судија и један почасни судија.

Чланови овог већа сачињаваће друго позивно и рекурсно веће.

Оба ова судска већа радиће на споровима и по старом и по новом поступку, а сем тога друго одељење решаваће и све депозите, који нису у вези са стечајевима.

Заменик I судећег, као и позивног већа биће судија г. Вуловић Светислав.

У II судећем као и позивном већу биће судија г. Протић Драгутин.

По потреби поред именованих улазиће као заменик у састав оба колегијума и судија г. Стојановић Миодраг, било као судија, било као заменик, у случају спречености кога од чланова и заменика. Судије појединци биће:

Г. Вуловић Светислав и г. Стојановић Миодраг. Они ће предмете који спадају у надлежност судије појединца делити по пола.

Поред овога г. Вуловић Светислав, решаваће по предметима протоколација фирми, а г. Стојановић Миодраг потврду трговачких књига.

Све послове по мандатним, меничним, чековним предметима, уништајима, о ништавности и обновљењу поступка,

егзекуције, као и све старе спорове и администрацију по кратком поступку вршиће судије г. г. Лазаревић Светозар и Дрндаревић Славољуб, са почасним судијама трг. реда.

Предмете о ништавности и обновљењу парнице решаваће у колегијуму г. Лазаревић као председавајући са г. Дрндаревићем и једним почасним судијом.

Сви стечајни предмети делиће се у два одељења и то: I стец. одељење — сви стечајеви отворени до 1 маја 1930 год.

Судије: г. г. Вуловић и Протић (од којих ће први бити председавајући) са тројицом почасних судија трг. реда.

II стец. одељење — судије г. г. Стојановић Миодраг и Протић Драгутин радиће по предметима стечаја и принудних поравнања отворених од 1 маја 1930 г. на даље и то г. Стојановић од слова Н—Ц, а г. Протић од слова А—М закључно.

II одељењу стец. суда председаваће председник суда а у састав овога суда улази и један почасни судија.

Ствари по замолницама страних судова решаваће судија г. Протић Драгутин.

На основу чл. 4. уредбе о смањењу режије, привредних предузећа од 22 XII 1933 год. бр. 786 поставља се за председника Избраног Суда у см. ове уредбе судију г. Вуловића Светислава, а њему за заменика судију Протића Драгутина.

Преглед уписника у см. § 271. с. п. вршиће судија г. Стојановић Миодраг, а поред тога биће и касехраниатељ.

Послове судског рачуноводства водиће рачуновођа г. Савовић Божидар, коме се додељује на рад зван-днев. г-ђица Шендерман Јелисавета.

Судијски приправници г-ђица Радосављевић Загорка, г. г. Добричић Бранислав, Ђорђевић Предраг и Петковић Сима биће записничари и судијски помоћници I и II судећег привног и рекурсног већа.

Судиј. приправник-волентер г-ђица Ребека Амодај, биће записничар и судијски помоћник код судије појединца г. Вуловића.

Судиј. приправник г-ђица Цветић Милица биће записничар и судијски помоћник код судије појединца г. Стојановића Миодрага.

Судијски-приправници-волонтери г. г. Стаменковић Урош и Мишков Станислав биће деловође по старим предметима кратког поступка а радиће и администрацију по истим.

Судијски приправници г. г. Томић Стеван и Алексић Љубомир биће записничари I стец. одељења.

Судијски приправници г-ђа Савић Марта, г-ђица Вуксановић Радмила и г. Стевановић Михаило биће записничари и судијски помоћници II стец. одељења.

WWW.UNILIB.RS

У
Н
И
В
Е
Р
З
И
Т
Е
Т
С
К
А
В
И
Б
Л
И
О
Т
Е
К
А

Сви судијски приправници поред наведеног у колико се укаже потреба радиће и послове, који спадају у делокруг рада деловођа-судија г. г. Лазаревића и Дрндаревића.

Претстојник судске канцеларије биће г. Цвијовић Миленко, главни архивар овога суда који ће и на даље радити по старим предметима све послове који спадају у дужност шефа архиве.

Судијски приправник г. Поповић Вуксан, поред дужности пријавника по старим предметима у којој ће му помагати званичник дневничар Јелић Милија вршиће и дужност водитеља судске писарнице.

Дужност водитеља стеч. писарнице поред раније означеног вршиће судски приправник г. Стеван Томић.

У пријемној канцеларији радиће: архив. приправник Туцаковић Марија и званичник-дневничар Шефлова Ана, под надзором в. д. секретара.

Дужност архивара стеч. архиве вршиће званичник г-ђица Козаковић Косара.

У судској писарници радиће канцелар. приправник Миловановић Брат., званичници Раденковић Загорка и Цакић Добросав и званичници — дневничари: Ивановић Јелена, Вукотић Драгица, Соколовић Даница, Дедић Радмила, Рајевски Јевгенија, Милошевић Љубица, Јанковић Тодор, Молдовановић Лепосава, Маурић Ана, Томовић Јелисавета и Стевчић Даринка.

У писарници стеч. одељења радиће канцелар. приправник Филиповић Милорад, званичник Тошић Зорка и званичници дневничари Вељковић Градимир и Петровић Марија.

Достављање судских одлука и позива вршиће служитељи: Марјановић Милан, Динчић Милорад, Раденковић Михаило и Стојановић Сретен.

Служитељи: Борисављевић Марија, Пантовић Данило, Павићевић Лазар, Живковић Добросав, Рајковић Драгослав и Делић Ђорђе, вршиће дужност служитеља у овом суду од којих ће Пантовић, Живковић, Рајковић и Делић носити наизменично по недељу дана званичну пошту за друга надлештва.

Служитељи: Пантовић, Динчић и Живковић, који станују у судској згради, биће чувари исте.

Окружни суд за округ Београдски

І. Кривичне ствари радиће:

1) Веће пешорице:

Претседник већа: *Стеван Јовановић*, претсед. суда.

Чланови већа: Лука Иличковић, судија, Тихомир Јовановић, судија, Јован Коштуница, судија, Ђорђе Ђорђевић, судија.

Заменици: Спасоје Нешковић, судија, Стојан Јовановић, судија.

Ово веће извиђа и суди сва дела, за која закон предвиђа смртну казну и вечито лишење слободе — § 75. к. с. п. Претрес ће се одржавати средом.

2) *I Веће тројице:*

Претседник Већа: Лука Иличковић, судија.

Чланови већа: Јован Коштуница, судија, Ђорђе Ђорђевић, судија.

Заменик: Стојан Јовановић, судија

3) *II Веће тројице:*

Претседник већа: Јован Тодић, судија.

Чланови већа: Тих. Јовановић, судија, Спасоје Нешковић, судија.

Заменик Влад. Банић, судија.

I и II веће тројице извиђаће и судиће сва крив. дела предвиђена у тач. 2. § 11. крив. суд. поступ. сем дела за која је надлежно веће петорице.

Веће под I доносиће одлуке по прекидима истраге по старом крив. суд. пост., по зак. о накнади штете и другим спец. законима.

Веће под II решаваће по стварима предвиђеним у тач. 1. и 4. § 11. крив. суд. пост.

Ова већа радиће понедеоником, уторником и средом. Средом када буде радило веће петорице, радиће само веће тројице под II.

4) *Кривично призивно веће:*

Претседник већа: *Стеван Јовановић*, претсед. суда.

Чланови већа: Лука Иличковић, судија, Ђорђе Ђорђевић, судија.

Заменици: Јован Коштуница, судија, Ст. Јовановић, судија.

Ради суботом.

5) *Судија — појединац:*

Милутин Пеливановић, судија.

Заменик Лука Иличковић, судија.

Ради сваког дана.

6) *Судија за млађе малолетнике:*

Милутин Пеливановић, судија.

Заменик Јован Тодић, судија.

Ради по потреби.

7) *Истражни судија за све срезове:*

Милосав Б. Смиљанић, судија.

Заменик Ђорђе Ђорђевић, судија.

Истражни судија водиће надзор над судским притвором.

8) *Истражни судија по закону о сузбијању злоупотреба у сл. дужностима:*

Милосав Б. Смиљанић, судија.

Заменик Ђорђе Ђорђевић, судија.

9) *Истражни и ислед. судија по крив. предметима, по којима се истрага има обавиши по старом крив. суд. пост.:*

Владислав Банић, судија.

II Грађанске ствари радиће:

10) *I Грађанско веће:*

Претседник већа: Лука Иличковић, судија.

Чланови: Јован Коштуница, судија, Ђ. Ђорђевић, судија.

Заменици: Влад. Банић, судија, Мил. Смиљанић, судија.

11) *II Грађанско веће:*

Претседник већа: Јован Тодић, судија.

Чланови: Тих. Јовановић, судија, Сп. Нешковић, судија.

Заменици: Ст. Јовановић, судија, Мил. Смиљанић судија.

I и II грађ. веће радиће све грађанске парнице, меничне, чековне и мандатне ствари преко 30.000.— дин. Веће под I радиће све напред наведене ствари уведене у уписник под непарним бројевима, а веће под II под парним бројевима.

У случају, када је у питању трговачка ствар, поступиће се по §-у 5. зак. о гр. суд. пост.

Ова већа радиће и све грађанске парнице, које се имају окончати по старом грађ. суд. пост.

Веће под I радиће и све послове по предметима деоба; а веће под II по предметима јавних продаја.

Ова ће већа радити четвртком, петком и суботом.

12) *Судија појединац:*

Стојан Јовановић, судија.

Заменик Влад. Банић, судија.

Ради у све радне дане у недељи.

Судија појединац поступиће и по свима замолницама страних судова у грађ. парницама.

13) *Грађанско позивно и рекурсно веће:*

Претседник већа: Тих. Јовановић, судија.

Чланови: Спасоје Нешковић, судија Ст. Јовановић, суд.

Заменик Лука Иличковић, судија. Ради суботом.

14) *Судија који ће одлучивати по предлогу за издавање платног налога по прописима мандатног, меничног и чековног поступка — § 5. послед. став грађ. суд. пост. биће*

Влад. Банић, судија.

15) *Стечајни и депозитни судија:*

Влад. Банић.

16) *Стечајни суд и суд за принуд. поравнања:*

Претседавајући: Јован Тодић, судија.

Чланови: Спасоје Нешковић, судија, Влад. Банић, судија.

Заменик Тих. Јовановић, судија.

Кад је у питању стечај трговца поступиће се по §-у 63. ст. зак. Ово оделење доносиће и све одлуке о протокола-цијама фирме и задружним питањима.

Ради по указаној потреби.

17) *У случају преоптерећености пословима кога већа, пошписати ће сувишне послове доделити у рад другом већу. Ако се појави преоптерећеност код истражног судије, предмети ће се доделити у рад и коме другом судији.*

III Записничари суд-приправници радиће и то:

Дукић Димитрије, Иветић Никола, Драгутиновић Милоје, у већу петорице, I већу тројице, крив. призивном већу и I грађ. већу.

Грујичић Боривоје, Поповић Реља и Филиповић Бранислав у већу II тројице и II грађанском већу;

Даница Цветковић, код судије појединца г. Пеливановића;

Јелена Милосављевић, код судије појединца г. Ст. Јовановића;

Алексијевић Александар, Јовановић Миодраг, Ђуровић Сергије и Јовановић Радомир, код истражног судије.

IV. Судска писарница:

Дужност претстојника вршиће секретар суда Урошевић Драгојла, која ће се старати о пословима писарнице и водити надзор о нижем суд. особљу. Обављаће и све послове пријавничке по грађ. предметима, који се имају окончати по старом грађ. суд. пост.

А) Пријемна канцеларија

шеф, секретар суда Милосављевић Даринка, дневничар Радосављевић Радмило.

Б) Писарница за послове суд. управе

Секретар суда, Урошевић Драгојла; арх. припр. Марковић Марина; дневничар Ђурић Ђорђе.

В) Режисер и водилац свију новчаних књига

Никола Ј. Станковић.

У вођењу новч. књига обучаваће се и арх. припр. Марковић Марина.

Г) Кривична писарница

Управ. оделења арх. приправник Секулић Дмитар, на раду арх. припр. Пршић Војислав, зван. днев. Надежда Петровић и Козарац Сава.

Д) Грађанска писарница

Управ. одељења Душан Цакић, на раду арх. припр. Балтић Љубиша, званичник, Виторовић Александра, Илић Тијана, Томић Јелица, зван. днев. Поповић Радмила, Јовановић Зора, Анђелка Маринковић и Динић Борђе.

Срески суд за град Београд

У току 1934 год. сви послови додељени у надлежност Старешине и Среског суда за град Београд вршиће се по следећем распореду:

Старешина суда, — носилац је судске управе. Као такав претставља Суд, управља Судом, води надзор над судским особљем у смислу § 8. и 9. закона о уређењу редовних судова и отправља све управне послове, које му у дужност ставља закон о уређењу, судски пословници и остали закони.

Као такав под његовом непосредном управом биће: пријемна канцеларија, рачуноводни послови, извршно-доставни послови и вођење свих уписника. Под његовим непосредним надзором исто тако стоји и архива.

У случају спречености замењује га најстарији судија у смислу § 11. закона о уређењу редовних судова, — судија г. Младеновић Александар.

Одељење Старешине Суда, — судиће и решаваће све предмете који овом наредбом нису дати у надлежност кога другог одељења нити у току године Старешина Суда буде доделио коме другом у рад.

У одељењу Старешине суда судиће и решаваће Старешина Суда а у случају његове спречености замењиваће га судија г. Петровић Василије.

Грађанско одељење, — у надлежност грађанског одељења долазе сви грађански спорови по редовном поступку, мандатном поступку, поравнања, предлози о покушају равнања, порабни уговори на случај приговара и др.

У састав грађанског одељења улазе г.г. судије Лазаревић Др. Адам (судиће по предметима слова А.—Ђ.); Мишић Душан (судиће по предметима слова Е.—Љ.); Стојимировић Милорад (судиће по предметима слова М.—П.) и Стојковић Миленко (судиће по предметима слова Р.—Ш.).

Управитељ одељења јесте судија г. Др. Лазаревић Адам.

Кривично одељење, — у надлежност кривичног одељења долази суђење и репавање по свима кривичним тужбама.

У састав кривичног одељења улазе г.г. судије Младеновић Александар (слова А.—Г. и судија је за млађе малолетнике); Петровић Василије (слова Д.—И.); Христић Димитрије (слова Ј.—Љ.); Глишић Милорад (слова М.—Њ.); Др. Николић Петар (слова О.—Р.) и Герасимовић Драгомид (слова С.—Ш.).

Управитељ оделења биће судија г. Младеновић Александар и замењиваће се са судијом г. Петровићем Василијем.

Ванпарнично оделење, — у надлежност ванпарничног оделења долазе ради расправе сви оставински предмети, предмети одузимања своје власти, старатељства, оверавања и др.

У састав ванпарничног оделења улазе судије г.г. Чолаковић Миодраг (слова А.—Ђ.); Аранђеловић Петар (слова М.—Л.); Величковић Момчило (слова Е.—Љ.) и Нешић Љубомир (слова Р.—Ш.).

Судија г.г. Маринковић Божидар решаваће све старатељске предмете (над пунолетним лицима и малолетним без материјалне имовине) и предмете оверавања потписа и преписа.

Управитељ оделења биће судија г. Чолаковић Миодраг.

Одељење правне помоћи, — у надлежност оделења долазе сви предмети правне помоћи било грађанске, кривичне или неспорне природе.

У одељењу ће радити судија г. Пиштевић Велимир.

Судије г.г. Маринковић и Пиштевић у случају спречености узајамно ће се замењивати.

Одељење за обезбеђење, — у надлежност оделења за обезбеђење долазе сви предмети обезбеђења на покретној имовини.

У састав оделења улазе г.г. судије: Огорелица Др. Божидар (решаваће предмете по списку-уписнику на број 1—2); Ђукић Бранислав (решаваће предмете по уписнику на број 3—5); и Радовић Јакша (решаваће предмете по уписнику на број 6, 7. 8.). Јовановић Предраг (решаваће предмете по уписнику број 9. и 10.).

Узетно судије г.г. Огорелица и Јовановић замењиваће у случају потребе и г.г. судије кривичног оделења у коме ће случају Старешина Суда накондно издати наредбу о њиховом раду у одељењу за обезбеђење.

Интабулационо одељење, — у надлежност своју примиће све предмете убаштињења, преноса и обезбеђење на непокретности.

Ако су тужбом тражени и прибелешка и забрана, — ови ће се предмети такође решавати у интабулационом одељењу.

У састав оделења улазе г.г. судије Тодоровић Момчило и Пиварски Витомир. Судија г. Тодоровић радиће на предметима убаштињења и преноса а г. Пиварски Витомир радиће на предметима обезбеђења.

Управитељ оделења биће г. Тодоровић Момчило и замењиваће се узајамно са судијом г. Пиварским.

Интабулациони протоколиста биће г. Којић Живојин.

Рачунска и књиговодствена служба, — у смислу уредбе о судским оставама, судског пословника и уредбе о рачуноводној служби код окружних и среских судова долази под

WWW.UNILIB.RS

непосредни надзор Старешине Суда а вршиће је рачунски чиновник г. Јанковић Слободан.

Опишта судска писарница, — вршиће следеће послове: разраду, препис, савјивање, потписивање и достављање судских одлука.

Целокупном службом у судској писарници управљаће претстојник судске писарнице г. Марковић Тихомир судијски приправник.

Осталом службом судске писарнице у колико предњим ставом није дата у рад општој судској писарници, — управљаће и отправљаће по оделењима управитељи оделења судске писарнице са особљем које се доцнијим ставовима ове наредбе упућује на рад по оделењима.

Архива суда, — биће подељена у два састава дела и то: архива старих предмета стављених у фасцикулу закључно са 31 децембром 1933. год. и архива старих и нових предмета по којима дефинитивне одлуке остављене у архиву буду донесене после 1 јануара 1934 год.

Предмети интабулационог оделења биће вођени и у фасцикуле стављени од стране архиве старих предмета све док у смислу чл. 4. уредбе о судском пословнику не буде прописан пословник о вођењу уписника и осталих књига по земљишно књижним предметима (предметима интабулационог оделења).

Архивар целокупне старе архиве из 1931—1933 (у фасцикулама) закључно са 31 децембром т. год., — биће архивски приправник г. Томић Бранко а његов заменик архивски приправник г. Луковић Рајица.

Архивар нове архиве, по предметима на којима одлука за архив буде стављена после 1 јануара 1934 год., — биће главни архивар г. Ђурић Тихомир, када се на службу буде јавио а његов заменик архивски приправник г. Несторовић Велисав.

Пријемна канцеларија, — вршиће пријем свеукупне поште намењене Среском суду без обзира ко је предаје и на који начин.

Пријемна канцеларија даје нумере — бројеве примљеним предметима по реду уписника и предаје их непосредно на завод у уписнике писарници која их заводи по датим бројевима.

У пријемној канцеларији радиће судски приправници и то: г.г. Станковић Радомир и Лукић Љутица од 1 јануара до 1 априла; г.г. Јоксић Станојло и Поповић Радован од 1 априла до 1 јула; г.г. Др. Молеровић Михајло и Стајић Миодраг од 1 јула до 1 октобра и г.г. Меламед Ранко и Радоњић Радмила од 1 октобра до 31 децембра т. год.

Чувар кључа новчане судске касе у смислу § 24. Финансиског закона за 1933/34 годину биће судија г. Чолаковић

Миодраг а чиновници за пријем новца поред рачуновође Суда г. Јанковића Слободана биће и судски приправници Јоксић Станојло и Димитријевић Јован на смену.

Све послове секретара Суда вршиће судски пристав г-ца Теодосијевић Стефанија. Она ће једновремено припремати све одлуке по предметима судске управе и вршиће послове управитеља одељења писарнице Старешине Суда. Издавање отпавке, уверења и оверавати преписе а потписе само по одобрењу Старешине Суда односно његовог заменика судије г. Петровића Василија.

У писарници грађанског одељења, — радиће г. г. судски приправници и то: Мелентијевић Драгољуб, Станковић Радомир и Сарић Павле (код судије г. Др. Лазаревића Адама); Лукић Љутица и Јоксић Станојло (код судије г. Мишића Душана); Димитријевић Мирослава и Тодорић Бошко (код судије г. Стојимировића Милорада); Стајић Миодраг и Костић Даница (код судије г. Стојковића Миленка).

У писарници кривичнога одељења, — радиће г. г. судски приправници и то: Кордић Момчило, Карић Миодраг и Радоњић Радмила (код судије г. Младеновића Александра); Ђорђевић Боривоје и Карић Леон (код судије г. Петровић Василија); Меламед Ранко и Керечки Миленко (код судије г. Христића Димитрија); Николић Олга и Кунтић Алба (код судије г. Глишића Милана); Карапешаћ Владимир и Радојковићева Милица (код судије г. Др. Николића Петра); Мирковић Драгослав и Поповић Радован (код судије г. Герасимовића Драгомира).

У писарници ванаарничног одељења, — радиће г. г. судски приправници и то: Димитријевић Јован (код судије г. Чолаковића Миодрага); Радојевић Радомир (код судије г. Нешића Љубомира); Јеличић Михајло (код судије г. Аранђеловића Петра); Михаиловић Миодраг (код судије г. Величковића Момчила); Дадић Велимир (код судије г. Маринковића Божицара).

Архивски приправник г-ђа Брдарић Живка радиће код судије г. Величковића а званичник Јовановић Милутин код судије г. Чолаковића Миодрага.

У писарници одељења правне помоћи, — радиће судски приправник г. Бојацић Правдољуб са званичником г-ђом Козарес Катариницом.

У писарници интабулационог одељења, — радиће г. г. судски приправници Николић Милица и Николић Владислава; архивски приправници г. Шнајдер Алојз, Јевремовић Милић и Анђелковић Душан.

У писарници одељења за обезбеђења, — радиће судски приправници г. г. Крстић Петар (код судије г. Др. Огорелице Божицара); Михајловић Радмила (код судије г. Ђукића Бранислава); Петровић Радмила (код судије г. Радовића Јакше) и Др. Пантелић Душан (код судије г. Јовановића Предрага.)

Судски приправник Др. Молеровић Михајло у колико није добио распоред овом наредбом. — добиће одређење када се буде јавио на дужност. Исто то биће и са Спасићем Владетом судским приправником, Мишковићем Радославом, архивским чиновником и Томашевићем Савом, званичником.

Канцеларијско радно време до даљег наређења остаје од 8—14 часова са дежурством како је и сада уведено с тим да сва одељења имају бити ажурна у своме послу.

У пријемној канцеларији рад са публиком врши се за све напред поменуто канцеларијско време.

У писарницама одељења канцеларијско радно време са публиком од 9—12 часова а у писарници интабулационог одељења од 10—13 часова.

У рачуноводству Суда рад је са публиком од 9—12 часова.

У колико извесни правни послови нису регулисани овом наредбом и у колико које особље није предвиђено овом наредбом а на посе званичници Суда, — та питања биће регулисана особеном наредбом Старешине Суда.

Срески суд за срез врачарски

У Среском суду за Срез врачарски распоред рада за 1934 годину је овај:

Прво одељење решаваће ствари судске управе, парничног, мандатног, меничног и чековног поступка. Послове овога одељења водиће старешина Суда г. Ђуро И. Остојић. Предмете породичног, мандатног, меничног и чековног поступка решаваће судија г. Петар Вучковић.

Друго одељење решаваће кривичне предмете за које је надлежан срески суд. Послове одељења вршиће судија г. Александар Пеливановић, а замењиваће га судија г. Владимир Курилов.

Треће одељење решаваће ствари убаштињења на непокретним добрима (таписке ствари), интабулације, доносиће одлуке по предметима забране, притвора дужника прибележака и обустава. Пословима одељења руководиће судија г. Владимир Курилов, а замењиваће га судија г. Александар Пеливановић.

Четврто одељење решаваће старатељска - неспорна (ванпарнична) дела, разматраће предмете општинских судова у грађанским парницама. Послове овога одељења обављаће судије г. г. Јован Стојановић и Драшко Стојковић.

Државни Савет

І Одељење

састав одељења

Претседник Државног савета — претседник одељења г. Радојловић П. Драгољуб; чланови: г. г. Мушицки Др.

Мита, Рошић Др. Максимилијан, Дамјановић Божидар и Светек Др. Фран.

Заменици: г.г. Матановић К. Алекса и Пеичић Др. Теодор.
Референт г. Давинић Александар; секретар г. Шестић Милан; пристав г. Крахтис Никола, и писар г. Дугалић Никола.

Делокруг одељења:

Предмети Претседништва Министарског савета, Министарства спољних послова, Министарства унутрашњих послова, Министарства трговине и индустрије, одељења вера Министарства правде, све самоуправне ствари и сукоби надлежности.

II Одељење

састав одељења

Потпретседник Државног савета — претседник одељења г. Барић Др. Јосип; чланови: г. г. Сарделић Др. Рудолф, Вилдовић Антоније, Чубровић Др. Павле и Миловановић Жарко.

Заменици: г.г. Леовац Ј. Драгиша и Светек Др. Фран.
Референт г. Лујић Миливоје; секретар г. Марковић Љубомир и писар г. Бјеладиновић Ђуро;

Делокруг одељења:

Предмети Министарства просвете, Министарства социјалне политике и народног здравља, Министарства физичког васпитања народа, Министарства пољопривреде са свима предметима аграрне реформе било да је по истим донео одлуку министар било који управни суд.

III Одељење

састав одељења

Претседник одељења — члан Државног савета г. Сагадин Др. Стеван; чланови: г.г. Бабић Живојин, Супило Др. Ђиво, Хацић Осман Нури, и Таврић М. Сибин.

Заменици: г.г. Иванишевић Милисав и Чубровић Др. Павле.
Референт г. Шљивић Н. Јован, секретар г. Прокопијевић Милош, писари г.г. Воркапић Бранко и Јефтић Љубомир;

Делокруг Одељења:

Предмети Министарства војске и морнарице и Министарства грађевина.

IV Одељење

састав одељења

Претседник одељења — члан Државног савета г. Јовановић Др. Радоје; чланови: г.г. Нешић Стеван, Перковић Анте, Леовац Ј. Драгиша и Матановић К. Алекса.

WWW.UNILIB.RS

У
Н
И
В
Е
Р
З
И
Т
Е
Т
С
К
А

Б
И
Б
Л
И
О
Т
Е
К
А

Заменици: г.г. Николић Војислав и Пиштелић Лука.
 Секретари г.г. Ђорђић Василије и Павлићевић В. Павле,
 и писар г. Томић Милован;

Делокруг одељења:

Персонални предмети Министарства финансија (постављења, унапређења, отпусти, пензије) и остали административни предмети тога Министарства, предмети Министарства шума и рудника и Министарства правде (без одељења вера).

V Одељење

састав одељења

Претседник одељења — члан Државног савета г. Шкарја Иван; чланови: г.г. Миличић Др. Петар, Иванишевић Р. Милисав, Николић Милисав и Пиштелић Лука.

Заменици: г. г. Кербер Др. Славиша и Крстић Никола.
 Секретари: г.г. Спасић Милорад, Кикић Момчило и Петровић Веселин;

Делокруг одељења

Предмети Министарства саобраћаја и дисциплинске кривице, као и предмети по тужбама против решења управних власти по дисциплинским кривицама државних службеника уопште.

VI Одељење

састав одељења

Претседник одељења — члан Државног савета г. Јанкуловић Лазар; чланови г.г. Спасојевић Јанко, Кербер Др. Славиша, Пеичић Др. Теодор и Крстић Никола.

Заменици: г.г. Дамјановић Божидар и Таврић М. Сибин.
 Референти: г.г. Поповић Ђура и Мајсторовић Богдан, и Писар г. Лучић Властимир.

Делокруг одељења:

Царински предмети, трошарински предмети, сви спорови по закону о таксама, предмети по девизама и валутама, монополске кривице без обзира који је управни суд донео одлуку; сви предмети по самоуправним дажбинама и предмети по закону о непосредном порезу, било да је одлуку донео министар било који управни суд, као и предмети катастра земљишта.

—:—

Пресуде управних судова долазе у уделења у која по самом предмету спадају.

Спорови засновани по тужбама противу решења бана, Команданта жандамерије или одлука које друге власти о службеним односима државних службеника спадају у надлежност оног одељења Државног савета, у чију надлежност спадају предмети односног Министарства.

Управни Суд

I Одељење

Сачињаваће:

Претседник Суда и судије г. г. Боривоје Петровић и Милан Николић, а њихови заменици биће судије г. г. Петар Манојловић и Винко Влатковић.

Записничари овог одељења биће писар гђица Ружица Басарићева и Милица Смиљанићева и суд. приправник гца Вера Поповићева.

Ово одељење извиђаће-судити:

а) по тужбама које се односе на: таксе, царине, трошарине; царинске и пореске кривице, као и кривице: таксене, трошаринске и то како државних, тако и самоуправних-бановинских и општинских власти као и кривице по осталим фискалним законима сем монополских.

б) по изборним споровима и управног надзора по закону о општинама расправљаће предмете из срезова: Апатинског, Батинског, Жабаљског, Илочког, Иришког, Земунског, Вел. Бечкеречког, Вел. Кикиндског, Алибунарског, Белоцрквенског, Вршачког, Грочанског, Врачарског, Гружанског, Дарђанског, Јаша Томић и Јасеничког Дунавске Бановине; Беличког, Деспотовачког Звишког, Голубачког, Бољевачког, Брзопаланачког, Заглавског, Зајечарског, Жупског, Жичког, Добричког, Вучитрског, Алексиначког, Бањског, и Белопаланачког Моравске Бановине.

II Одељење

Сачињаваће:

Као претседник одељења судија г. Др. Жарко Ковачевић и судије г.г. Гојко Доганчић и Винко Влатковић, а њихови заменици биће судије г. г. Пера Манојловић и Боривоје Петровић.

Записничари овог одељења биће: секретар г. Харалампије Перевих и суд. приправник Драгица Живаљевићева.

Ово одељење извиђа и суди:

а) све административне спорове, дисциплинске и монополске кривице по тужбама које се односе на порезу, на приход од зграда — кућарину уопште и течевину и порезу на пословни промет занатлија из Београда и самоуправне прирезе.

Спорове због порезе на ренте уколико је по истима рађено у овом одељењу по досадањем распореду, окончаће ово одељење.

б) по изборним споровима и управног надзора по закону о општинама разматраће предмете из срезова: Новосадског, Митровачког, Новобечејског, Новокањишког, Ковачичког, Ковинског, Колубарског, Космајског, Младеновачког, Крагује-

УНИВЕРЗИТЕТСКА БИБЛИОТЕКА
вачког, Лепеничког, Орашког, Опленачког, Качерског, Орашачког и Моравског Дунавске Бановине; Левачког, Млавског, Кључког, Крајинског, Неготинског, Копаоничког, Косаничког, Лапског, Лужничког, Моравског, Нишавског и Нишког Моравске Бановине.

III Одељење

Сачињаваће:

Судија г. Исидор Витас, као претседник одељења и судије: г. г. Др. Милан Влајковић и Петар Манојловић, а њихови заменици биће судије г. г. Гојко Доганџић и Милан Николић.

Записничари овог одељења биће: секретар г. Василије Ђорђић кад дође на дужност и судски приправници гца Споменка Сретеновићева и гђа Јелица Ђуровићка.

Ово одељење извиђа и суди:

а) све спорове који се односе на непосредне порезе, сем кућарине и течевине и порезе на пословни промет занатлија из Београда.

Спорове због кућарине у колико је по истим рађено у овом одељењу по досадашњем распореду окончаће ово одељење.

б) по изборним споровима и управног надзора по закону о општинама расматраће предмете из срезова: Тополског, Старобечејског, Сењанског, Тителског, Румског, Старопазовског, Шидског, Панчевачког, Подунавског, Пожаревачког, Рамског, Посавског, Таковског и Сомборског Дунавске бановине; Параћинског, Ресавског, Темнићског, Раваничког, Хомољског, Поречког, Тимочког, Ражањског, Расинског, Трстеничког, Прокупачког, Сврљишког и Царибродског, Моравске Бановине.

Секретар г. Боривоје Франтловић вршиће и даље пријавничку и режисерску дужност, а секретар г. Божидар Аћимовић помагаће и даље пријавницу на пријему и отварању поште и одређивању рочишта и претреса.

Предавања о Југословенском грађанском парничном поступку

Г. Др. Дионис Година, адвокат из Београда, на позив Коморе, одржао је у сали Окружног суда за округ београдски, у присуству многобројних адвоката, судија и осталих правника, низ предавања о Југословенском грађанском парничном поступку, прешавши на тај начин следеће партије поступка: судови и судски органи, надлежност, парничне стране, поступак, усмена расправа, поднесци, празници и судски одмор, и из поступка до пресуде, партију до одговора на тужбу, о којој ће партији са више детаља реферисати г. Др. Јанко Олић, адв. из Београда.

Г. Година као адвокат који је у Трсту имао прилике да примењује аустриски грађански парнични поступак, добро је упознат са институцијама новог поступка, о чему сведочи и његов Практичан приказ основних уставна новог поступка у грађанским парницама, у издању књижаре Геце Кона, где су означени и образци, често много погоднији и ближи закону од оних које је издало Министарство правде.

Благодарећи предавањима г. Године, која ће се наставити док се не исцрпе све институције новог поступка, адвокати и остали правници добили су јасну преставу о новом поступку, који је непотребно компликован и тежак, али с којим ће се адвокати у току праксе полако упознати, пошто нема институција које не могу правници научити, па макар оне потицале из аустриског грађанског парничног поступка. Баш зато што налазимо да нови поступак није онако монументалан као што желе његове присталице да нам га преставе, морамо га добро научити да би зналачки и стручно указали на све његове рђаве стране, које нису ни мале ни незнатне.

На иницијативу г. Др. Радоја Вукчевића, адвоката из Београда, који је се обратио својим колегама писмом, позивајући их да организују предавања на којима ће сами реферисати о институцијама новог поступка, уз дискусију по свима реферисаним материјама, велики број адвоката из Београда одазвао је се овоме позиву и тако омогућио да се ова корисна иницијатива г. Др. Вукчевића приведе у дело.

Предавања су почела крајем новембра 1933. год. и нису још завршена, све док се не исцрпе целокупна материја новог поступка.

До сада су реферисали г. г. Др. Радоје Вукчевић, адвокат о пуномоћству, тужби, првом рочишту, одговору на тужбу, припремном поступку и усменој спорној расправи, Др. Рајко Ђермановић, адв. о општим прописима о доказивању и извођењу доказа као и о обезбеђењу доказа, Др. Иван Рибар, адв. о доказу исправама, Др. Видан О. Благојевић, адв. о доказу сведоцима и доказу саслушањем странака, Јован Здравковић, адв. о доказу вештацима и доказу увијајем, Сима Алкалај, адв. о надлежности (општа наређења као и стварној и месној надлежности), Сава Мишовић, адв. о парничним странкама, парничној способности, супарништву, главној и споредној интервенцији, парничним трошковима, обезбеђењу парничних трошкова, сиромашком праву и поднесцима, Драгослав П. Ђорђевић, адв. о роковима и рочиштима, последици пропуштања и повраћају у пређашње стање, прекиду и мировању поступка, Вељко Пешровић, адв. о усменој расправи, говорима странака и управљању парницама, замеркама, реду и казнама, Мешодије Анастасијевић, адв. о записницима, поравнањима и списима, достављању, празницима и судском одмору и Будимир Плакаловић, судија Окр. суда за град Београд о свим врстама пресуда и закључцима.

Даље ће држати предавања, и то: 23. јануара г. Владимир Закић, адв. о поступку пред среским судовима, у маличним — багателним стварима и о поступку по тужбама због сметања државине, 26. јануара г. Ненад Поповић, адв. о споровима из порабних уговора, 30. јануара г. Никола Најман адв. о избраном суду, 2. фебруара г. Рад. Атанасијевић, адв. о реви-

зији, 6. фебруара г. Гојко Терић, адв. о рекурсу, 9. фебруара г. Влада Симић, адв. о позиву и 13. фебруара г. Др. Јанко Олић, адв. о ништавости и обнови.

По исцрпљењу целокупне материје, с предавањима неће се престајати, већ ће се иста наставити у циљу продубљавања материје по истом контрадикторном поступку, пошто је овај и овакав систем предавања веома користан, те су помоћу њега адвокати и остали правници врло лако ушли у тешку и компликовану материју новог поступка.

Предавања се држе сваког уторника и петка у шест и по часова у сали Извозне банке (прве степенице, десно на првом спрату), коју им је Извозна банка, на иницијативу њених адвоката г. г. Анастасијевића, Димишријевића и Јанушевића уступила.

Др. Видан О. Благојевић
адвокат.

Адвокатски приправници са територије Београдског апелационог суда, на својим конференцијама, одржаним 3. и 17. децембра 1933. год. у Београду, после свестране дискусије, донели су следећу

РЕЗОЛУЦИЈУ

I. Сматрајући, да никакав разлог не може оправдати несразмерно дуго трајање приправничке вежбе, која је законом о адвокатима утврђена на 5 година, адвокатски приправници траже, да се приправничка вежба скрати на 3 године, од којих се две имају провести код адвоката а једна у суду, у коме је смислу Удружење адвокатских приправника подносило у више махова надлежнима своје детаљно образложене захтеве.

II. У циљу што бољег припремања адвокатских приправника за адвокатски позив, адвокатски приправници траже, да се чланство у Удружењу адвокатских приправника учини, путем допуње закона о адвокатима или специјалном уредбом, обавезним за адвокатске приправнике. Удружења адвокатских приправника за сваку коморску територију, имају да служе као помоћни органи Адвокатским коморама у вршењу њихових задатака око припремања адвокатског нараштаја.

III. Адвокатски приправници, који су уписани у именик код надлежне коморе, а у ствари не издржавају своју вежбу по закону, представљају велику опасност за правилно вршење правосудја, те их ни у ком случају не треба ставити у исти положај са адвокатским приправницима, који су свој стаж у целини издржали по закону. Ради тога адвокатски приправници траже, да Адвокатска комора предузме најстрожије мере, да се појава фиктивних стажера сузбије. У томе нуде адвокатски приправници, преко свога удружења, Комори своју помоћ.

IV. Пошто су адвокатски приправници социјално апсолутно неосигурани, они траже, да се створи у оквиру пензионог фонда Адвокатске коморе и припомоћни фонд адвокатских приправника, у који би имали да врше уплате у равним деловима адвокатски приправници и њихови послодавци. Уплате у тај фонд рачунале би се доцније, када односни адвокатски приправник отпочне самосталну праксу, као уплате учињене пензионим фонду Адвокатске коморе.

V. Адвокатски приправници апелују на адвокате, да у место невалификованог особља, у својим канцеларијама упусле првенствено адвокатске приправнике.

VI. Адвокатски приправници стављају у дужност Управи Удружења адвокатских приправника, да најенергичније поради на стварању Савеза удружења адвокатских приправника, који ће обухватити целу земљу, у циљу што боље заштите интереса адвокатских приправника.

Конгрес југословенских правника

На Конгресу југословенских правника у Дубровнику 1932. год. решено је да идући Конгрес, шести по реду, не рачунајући први Збор правника у Загребу где је основан Конгрес правника, буде у Загребу у јесен 1933. год. Због првог Конгреса правника Словенских држава одржаног од 8. до 10. септембра 1933. год. у Братислави, конгресни одбор решио је да се шести Конгрес одржи у 1934. год. у Загребу.

На скупу одржаном крајем новембра 1933. год. у Београду у присуству чланова конгресног одбора из Београда и великог броја правника, решено је, да се предложи конгресном одбору, да се Конгрес у Загребу одржи у септембру 1934. год., којом је приликом предложено много тема за будући Конгрес, као: заштита земљорадника, однос државе према привреди, питање судских и административних такса, пореско законодавство, однос уредаба према законима, црквене уредбе и грађански законик, независност судија у вези са слободним судским уверењем, питање држављанства, штампарско право и др.

На састанку одржаном у Загребу 10. децембра 1933. год. конгресни одбор, коме је председавао председник г. *Др. Иво Полишео*, адв. из Загребса са оба подпредседника и у готово комплетном своме саставу, донео је одлуку, да се будући Конгрес одржи у првој половини септембра 1934. год. у Загребу, што да се већ сад саопшти свима правницима. Сем тога изабрао је следеће теме о којима ће се на Конгресу реферисати и расправљати и то:

1. Однос државног и црквеног законодавства нарочито с обзиром на закључење брака.
2. Доуна кривичног законика у погледу деликата из економске области.
3. Право на исправку по закону о штатами.
4. Законитост уредаба,
5. Таксе у судству и администрацији.
5. Фискални шерети и народни доходак.

Чим изабере референте, конгресни одбор приступиће осталим припремама за Конгрес, као што је штампање Спо-

менице, излети и др. а референтима ће оставити рок до кога имају да поднесу своје радове конгресном одбору. Имена референата и даље појединости односно Конгреса саопштиће се накнадно.

В. Б.

Изrada нацрта Трговачког законика у Министарству правде.

Као што је познато, Министарство правде издало је у 1932. години нацрт партије о деоничарским (акционарским) друштвима и разаслало га заинтересованим институцијама и лицима на мишљење.

Недавно је пак издат нацрт партије о друштву са ограниченом одговорношћу и о страним трговачким друштвима, који је такође послат на мишљење заинтересованим институцијама и лицима.

Комора ће приказати у *Браничу* ова нацрта и по могућству спремити своје примедбе на исте, а сад већ скреће пажњу адвокатима нарочито на нацрт који се односи на друштва са ограниченим јемством, што је новина за српско законодавство и српске правнике.

В. Б.

Садржај правних часописа:

Бранич ће почев од овога броја доносити садржај свих правних часописа у земљи и Словенству у 1934. год.

Одвјешник, орган Адвокатске коморе у Загребу, год. VIII. Бр. 1., Загреб 8. јануара 1934. год.

Садржај: Јамци правног поретка. Награђивање одвјетничког рада и одвјетнички морал. Пише Др. М. Б. Одвјетници пред судовима српске православне цркве. Још о пореској пракси према одвјетницима. Пише Др. Матија Белић, Ђаково. Има ли Југословенско друштво за заштиту вјеровника право на трошак? Пише Др. Шиме Кулишић, Врбовско. Имунитет обране у компарацији права. Реферат Жана Аплетона, Париз. Одвјетник мјесто јавног бљеженика. Из сталишке јудикатуре. Вијести Адвокатске коморе у Загребу. Разно.

УНИВЕРЗИТЕТСКА БИБЛИОТЕКА

Именик адвоката чланова Адвокатске коморе у Загребу за 1. јануар 1934. год. Попис адвокатских приправника. *Одјешник* излази једанпут мјесечно, осим у феријалним мјесецима. Чланови Адвокатске коморе у Загребу доби-

вају га бесплатно. За адвокате, чланове других комора годишња претплата с поштарином дин. 80.— За адвокатске приправнике уопће дин. 60.— За остале претплатнике дин. 90.— Поједини број дин. 10.—

БРАНИЧ ће доносити списак свих закона, уредаба, правилника, расписа, решења и осталих прописа који буду објављени у 1934. год. у **СЛУЖБЕНИМ НОВИНАМА**. У томе циљу почиње објављивати у овом броју све ове прописе, у одељку који носи доњи наслов.

ПРЕГЛЕД ЗАКОНОДАВСТВА

објављеног у *Службеним Новинама* од 1. до 16. јануара 1934. год.

1. Решење Министра унутрашњих дела о проглашењу варошице Доње Шаторње у срезу орашком, Дунавске бановине за село под истим именом. — *Сл. Н. бр. 5.* — I од 5. јануара 1934. год., стр. 1.
2. Решење Министра унутрашњих дела о проглашењу варошице Брушник у срезу крајинском, Моравске бановине за село под истим именом. — *Сл. Н. бр. 5.* — I од 5. јануара 1934. год., стр. 1.
3. Уредба о промени седишта општине раванске у срезу босанско-новском, Врбаске бановине IV бр. 3315 од 30. децембра 1933. год. — *Сл. Н. бр. 5.* — I од 5. јануара 1934. год., стр. 1.
4. Уредба о промени назива општине Прибићевићево у срезу кулском, Дунавске бановине IV бр. 3179 од 15. децембра 1933. год. — *Сл. Н. бр. 5.* — I од 5. јануара 1934. год., стр. 1.
5. Преглед државних расхода и прихода за месец новембар 1933. год. и за првих осам месеца буџетске 1933/34. год. — *Сл. Н. бр. 5.* — I од 5. јануара 1934. год., стр. 2.—10.
6. Правилник о издавању једнократне помоћи осаканеним радницима и породицама погинулих радника, који су радили на јавним радовима изведеним по закону о хитном извођењу јавних радова од 21. јануара 1929. год. — *Сл. Н. бр. 5.* — I од 5. јануара 1934. год., стр. 11.
7. Измене и допуне правилника споредних принадежности службеника државних саобраћајних установа од 8. априла 1932. год. М. С. пр. 2032/32. — *Сл. Н. бр. 5.* — I од 5. јануара 1934. год., стр. 11.—12.
8. Измене и допуне правилника мировинског фонда Адвокатске коморе у Сплиту. *Сл. Н. бр. 5.* — I од 5. јануара 1934. год., стр. 12.—13.
9. Решење Министра трговине и индустрије о измени правилника о полагању испита за руковоаоце електричних постројења од 16. јуна 1933. год. — *Сл. Н. бр. 5.* — I од 5. јануара 1934. год., стр. 13.
10. Измена забране лова на подручју среза Алексиначког. — *Сл. Н. бр. 5.* — I од 5. јануара 1934. год., стр. 14.
11. Изјава Румуније о улози Црвеног Крста с обзиром на чл. 10, ал. 2, Женевске конвенције за побољшање судбине рањеника и болесника у војскама у рату. — *Сл. Н. бр. 5.* — I од 5. јануара 1934. год., стр. 14.
12. Ратификација ваздухопловне конвенције и протоколарног додатка, закључене између наше Краљевине и Републике Аустрије. — *Сл. Н. бр. 5.* — I од 5. јануара 1934. год., стр. 14.
13. Ратификација уговора о социјалном осигурању, закљученом између наше Краљевине и републике Аустрије. — *Сл. Н. бр. 5.* — I од 5. јануара 1934. год., стр. 14.
14. Ратификација југословенско-турског споразума о извозу опијума. — *Сл. Н. бр. 5.* — I од 5. јануара 1934. год., стр. 14.
15. Ратификација Чиле протокола о ревизији статута Сталног суда међународне правде. — *Сл. Н. бр. 5.* — I од 5. јануара 1934. год., стр. 14.

16. Приступ слободне државе Ирске конвенцији о фискалном режиму страних аутомобилских возила. — *Сл. Н.* бр. 5, — I од 5. јануара 1934. год., стр. 14.

17. Ратификација Шведске конвенције о фискалном режиму страних аутомобилских возила. — *Сл. Н.* бр. 5, — I од 5. јануара 1934. год., стр. 15.

18. Међународна опијумска конвенција са протоколом о ступању на снагу — потпис и ратификација. — *Сл. Н.* бр. 5. — I од 5. јануара 1934. год., стр. 15.

19. Списак машина и машинских делова израђених у земљи. — *Сл. Н.* бр. 5. — I од 5. јануара 1934. год., стр. 15.

20. Телефонски саобраћај. — Нове међународне телефонске релације. — *Сл. Н.* бр. 5. — I од 5. јануара 1944. год., стр. 15.—16.

21. Закон о допуни аранжману од 7. новембра 1931. године, закљученој и потписаној у Паризу 10. јуна 1933. год. између Краљевине Југославије и Републике Француске, од 15. децембра 1933. год. — *Сл. Н.* бр. 9. — II од 12. јануара 1934. год., стр. 17.—20.

22. Закон о привременом трговинском и компензационом споразуму закљученом и потписаном 20. јула 1933. год. у Атини између Краљевине Југославије и Републике Грчке, од 15. децембра 1933. год. — *Сл. Н.* бр. 9. — II 12. јануара 1934. год., стр. 21.—26.

23. Закон о трговинском споразуму закљученом у Београду, 29. јула 1933. год. између Краљевине Југославије и Републике Немачке, од 15. децембра 1933. год. — *Сл. Н.* бр. 9. — II од 12. јануара 1934. год., стр. 27.—30.

24. Распоред чиновника Унутрашње Управе. — Одлука Министра унутрашњих дела III бр. 48625 од 28. децембра 1933. год. — *Сл. Н.* бр. 9. — II од 12. јануара 1934. год., стр. 31.

25. Пожешки Трновац. — Решење Министра унутрашњих послова да се ново насеље у општини Стражеман, среза Славонско-пожешког, Савске бановине, назове „Пожешки Трновац“. — *Сл. Н.* бр. 9. — II од 12. јануара 1934. год., стр. 31.

26. Распис Министра финансија. — Објашњење Бр. 536 тач. 48. Допунског споразума са Републиком Аустријом од 21. новембра 1933. год. — *Сл. Н.* бр. 9. — II од 12. јануара 1934. год., стр. 31.

27. Отказ Бразилије аранжмана о међународном уписивању фабричких и трговачких жигова од 3. јануара 1934. год. — *Сл. Н.* бр. 9. — II од 12. јануара 1934. год., стр. 31.

28. Продужење привременог трговинског аранжмана са Румунијом од 3. јануара 1934. год. — *Сл. Н.* бр. 9. — II од 12. јануара 1934. год., стр. 32

29. Телефонски саобраћај, од 30. децембра 1933. год. — *Сл. Н.* бр. 9. — II од 12. јануара 1934. год., стр. 32.